

Adventes Vēstis

2011. gada jūnijs, #6 (184)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
DIEVS. DŽĪ-
VĪBA. KON-
TRACEPCIJA

ADRA LATVIJA
PLĀNI NĀKO-
ŠAJIEM TRIM
GADIEM

VĀRDS MĀCĪ-
TĀJAM: JĒZUS
IZVĒLĒJĀS
SPĻĀVIENUS

JAUNIEŠU
VASARAS
PASĀKUMI

IRĒNA UN
EDMUNDS
MUCENIEKI

Latvijas ziņas	4
Ārzemju ziņas	7
Tēma	8
Vārds mācītājam	12
Intervija	14
ADRA	16
Bērniem	18
Jauniešiem	20
Liecība	22
Citu konfesiju ziņas	23

Mīlie lasītāji!

Adventes Vēstis šajā jau vasaras pilnajā mēnesī, kurš ir labes-tības un saules piliets, nāk pie jums visiem jūsu mājās, pie virtuves galda, šūpuļtīklā dārzā un, pie sarkanās gaismas gaidot, mašīnas salonā. Lai kur jūs neatrastos, turot rokās un lasot šo jūnija mēnešrakstu, Adventes Vēstu redaktori un rakstu autori ir veidojuši šo izdevumu ar pacietīgu mīlestību un rūpīgām lūgšanām, domājot par dzīves kvalitāti, saprotošām attiecībām ģimenē, par svarīgu un atbildīgu lēmumu pieņemšanu sev un saviem bērniem.

Ikdienas dzīves krustcelēs un izšķirošos brīžos meklējam padomu, gribam dzirdēt citu domas, idejas un viedokļus. Šajā izdevumā visu to var atrast – zelta pieredzi piecdesmit gadu laulībā, pieredzi labdarības darbā, pieredzi liecībā no cietuma, pieredzi ģimenes plānošanā, jauniešu pieredzi, plānojot savas, tikai jaunībai un vasarai piederīgas aktivitātes.

Lasītāj, lūdzu, starp visa uzrakstītā rindām izlasi, ka mīlestība ir pacietīga, ka mīlestība ir attiecības, ne beigas, ka mīlestība ir saprotoša, jo Dievs ir pacietīgs. „Kā līgavainis priecājas par savu līgavu, tā tavš Dievs priecāsies par tevi.” (Jeseja 62:5)

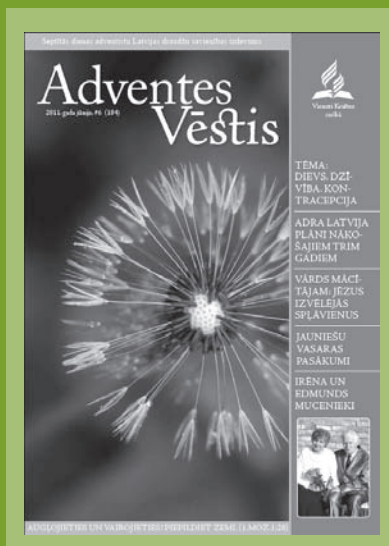
Rakstiet, stāstiet par savu pieredzi šajā vasarā gan savā personīgajā, gan draudzes dzīvē. Lūdziet visos apstākļos un laikapstākļos, jo lūgšanas spēks nav atkarīgs no lūdzēja, bet no Tā, Kurš dzird mūsu lūgšanas. Ticiet, ka šī būs laba un svētīga vasara mums visiem!

*Valda Reķe,
Ģimenes kalpošanas nodaļa*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Atbildīgie redaktori:
Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Līvijs BALTRUŠAITE
Māris DEBNERS
Mārite LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:
Nezināms

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienības izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Maize četriem tūkstošiem

Šoreiz Jēzus ir tas, kurš norāda uz vajadzību parbatot ļaudis, bet mācekļi vienkārši atrunājas (Mateja 15:32, 33). Jēzus jautā, cik maizes viņiem ir, un tie atbild, ka septiņas (34. pants). Zivju skaits nav norādīts.

Jēzus liek ļaudīm nosēsties zemē, un mēs atkal sastopamies ar četriem darbības vārdiem: Viņš ņem septiņas maizes, Viņš pateicas, Viņš pārlauž maizes un dod tās mācekļiem, kuri izdala tālāk ļaudīm (35., 36. pants). Ziņojums ir tāds pats, kā iepriekš, atšķiras vienīgi skaitļi un grozu apzīmēšanai izmantotais vārds. „Un viņi ēda un paēda, un no atlikušām druskām salasīja septiņus grozus pilnus. Bet to, kas ēduši, bija četri tūkstoši vīru, neskaitot sievas un bērnus.” (37., 38. pants) Jā, viņi visi ēda un paēda, un vēl atlika druskas.

Šajā stāstā skaitļi ir mainījušies no pieci un divpadsmit uz septiņi un četri. Šie skaitļi simbolizē tos, kas ir otrā malā. Skaitlis “četri” ir izmantots, lai parādītu cilvēkus, kas nāk no četriem zemes stūriem, no četrām debess pusēm. Nejūdu/pagānu ģeogrāfiskajā kontekstā skaitlis “septiņi” simbolizē vienu grozu uz katru pagānu tautu, ko Israēls izspieda no Kānaānas zemes. „Izdeldējis septiņas tautas Kānaānas zemē un viņiem zemi devis īpašumā.” (Apustuļu darbi 13:19) Septiņi ir izmantoti arī citos gadījumos hellēnistiskā kontekstā, piemēram, septiņu diakonu izraudzīšana ar grieķu vārdiem (Apustuļu darbi 6:1-6), atbildot uz hellēnistu [grieķiski runājošo jūdu] sūdzību. Vārds, kas šajā gadījumā apzīmē grozus, ir *spyrides* (Mateja 15:37), atšķirībā no *kophinoi* iepriekšējā paēdināšanas gadījumā (Mateja 14:20). *Spyrides* pieder pagānu audiencei, kamēr *kophinoi* parasti asociējas ar jūdiem.

Gādāts ir par visiem – gan par jūdiem, gan nejūdiem. Jēzus kā Dāvida līnijas Valdnieks ir paēdinājis visus (Ecēhiēla 34:23, 24). Gluži kā Mozus (2. Mozus 16), arī Viņš ir brīnumainā veidā paēdinājis ļaužu pūļus tukšā vietā. Ikviens nu ir paēdināts. Ir pienācis laiks maizes noslēpuma atrisinājumam.

Maizes noslēpums atrisināts

Teksts, kas atrisina maizes noslēpumu, sākas šādi: „Bet, tiem vēl ēdot, Jēzus ņēma maizi, svētīja, pārlauza un deva to Saviem mācekļiem un sacīja: “Ņemiet, ēdiet, tā ir Mana miesa.”” (Mateja 26:26) Noslēpums ir atrisināts! Maize ir Viņa lauztā miesa! Šo atklāsmi ievada lasītājam nu jau pazīstamie darbības vārdi: Viņš ņēma, Viņš svētīja vai pateicās, Viņš pārlauza un Viņš deva – gluži tāpat, kā abos paēdināšanas gadījumos.

Noslēpums ir atrisināts: Jēzus upuris ir paredzēts visiem! Tā pietiek gan bērniem, gan sunīšiem; pieciem tūkstošiem un četriem tūkstošiem; ar lauzto maizi ir pilni gan mazīe grozi (*kophinoi*), gan lielie grozi (*spyrides*). Ar to, ko Jēzus sagādāja pie krusta, var tikt paēdināti visi. Vēl pietiek druskas divpadsmit Israēla ciltīm un septiņām pagānu tautām. Tās patiesi ir labas ziņas. Šo labo ziņu vēriens ir daudz plašāks, nekā kāds varēja iztēloties. Maizes pietiek visiem – gan tiem, kas ezera vienā malā, gan tiem, kas otrā.

Jāņa evaņģēlijā tas pats parādīts sarunā starp Jēzu un ļaudīm pēc piecu tūkstošu paēdināšanas (Jāņa 6:26-58). Šajā sarunā Jēzus atklāj, ka Viņš ir Dzīvības Maize un patiesā Manna, kas nāk no Debesīm: „Es esmu dzīvības maize. Jūsu tēvi ir ēduši mannu tukšsēdī, bet ir nomiruši. Maize, kas no debesīm nāk, ir tāda, ka tas, kas no viņas ēd, nemirst. Es esmu dzīvā maize, kas nākusi no debesīm. Kas ēdis no šīs maizes, tas dzīvos mūžīgi. Un maize, ko Es došu, ir Mana miesa, kas dota par pasaules dzīvību.” (Jāņa 6:48-51) Kāds skaistums piemīt Rakstiem, lasot tos Jēzus gaismā, un kāds skaistums piemīt Jēzum Rakstu gaismā! Jēzus ir patiesā Manna! Jēzus ir patiesais Pashas Jērs!

**Iznākusi jauna Latvijā jau
labi pazīstamās autore
E. Talbotas grāmata
par Mateja evaņģēliju.
Nelielā brošūra piedāvā
jaunu ieskatu galvenajās
evaņģēlija tēmās un
notikumos. Publicējam
nelielu grāmatas fragmentu.**

Gaidāmie pasākumi

9. jūlijs pl. 10:00 Cēsu jaunā dievnama iesvētīšanas dievkalpojums. Pl. 17:00 labdarības koncerts veltīts Cēsu draudzes 100. gadadienai.

10.-17. jūlijs Latvijas "Ceļa meklētāju" salidojums Pācē pie Dundagas.

31. jūlijs pl. 15:00 Tukumā, Durbes pils muzeja zālē notiks garīgās mūzikas koncerts, ko organizē Adventistu Tukuma draudze. Piedalās draudzes ansamblis un instrumentālisti.

Sludinājumi

- Kristīgais bērnodārzs „Liesmiņas” aicina darbā pavāru veģetāra uztura pagatavošanai. Atrodami Babītē, Gravu ielā 42. Pieteikties pa e-pastu KonstantinsR@apollo.lv vai zvanīt pa tālruni 29463322.

- 13. augustā Rēzeknes adventistu dievnāmā notiks Latvijas Draudžu savienības Bērnu kalpošanas nodaļas organizēts seminārs Latgales reģiona vecākiem un bērnu skolotājiem sadarbībā ar Ģimenes kalpošanas nodaļu. Semināra sākuma laiks un programma tiks precizēta un izsūtīta mācītājiem uz e-adresēm.

Pusaudzī pie bērniem

Maija pirmajā pusē Cēsu draudzes "Sadraudzība" Ceļa Meklētāju klubs apciemoja Cēsu skolu pirmo klašu skolēnus, lai stāstītu viņiem par Bībeli un Ceļa Meklētāju organizāciju. Mēs pateicamies skolotājai Ivetai Vāverei par atbalstu pasākumu organizēšanā. Pasākumu turpinājums bija Cēsu ielās 28. maijā, pilsētas svētku laikā. Attēlā 2. klases skolēni klausās Bībeles stāstu.

„Jauns sākums” arī Ludzā

17. aprīlī Ludzas Tautas Namā notika veselības izstāde "Veselība Jūsu pašu rokās". Pasākumu organizēja veselības klubs "Jauns sākums" no Valmieras sadarbībā ar Septītās dienas adventistu Ludzas draudzi.

Izstādes filozofija ir balstīta uz Veimaras (Weimar, ASV) institūta pasauleslavenajiem 8 veselības principiem, kurus ievērojot savā dzīvē, katrs var bez papildus ieguldījumiem uzlabot savu veselību. Tie ir:

Uzturs, Fiziskas aktivitātes, Īdēns, Saules gaisma, Atturība, Gaiss, Atpūta, Uzticība Dievam. Izejot dažādus veselības testus – tauku procenta noteikšana, kustības-sirdsdarbības tests, glikozes un holesterīna līmeņa noteikšana, plaušu tilpuma noteikšana u.c. –, veselības izstādes apmeklētāji varēja uzzināt savu veselības stāvokli un saņemt praktiskas rekomendācijas.

Izstādi apmeklēja 102 ludzānieši. Lūk, dažas atsauksmes par redzēto un dzirdēto: *Valentīna*: Ļoti labs pasākums. Izstādes laikā uzzināju, kāds ir sabalansēts uzturs. Jaunums man bija tas, ka starp ēdienreizēm nevajadzētu ēst. Es noteikti to mēģināšu īstenot. Tāpat uzzināju, ka man dienā ir jādzer ap diviem litriem ūdens, tīra ūdens. Mēģināšu arī iet gulēt deviņos vakarā. Uzzināju, ka labas veselības pamatā ir arī uzticēšanās Dievam. Visvairāk man patika masāža.

Janīna: Izlasot sludinājumu avīzē, man gribējās izmērīt holesterīnu. Es nekad to nebiju mērijusi. Tas izrādījās paaugstināts. Bet tagad es zinu, kas man ir jādara, lai to novērstu. Veicot testus, es arī sapratu, ko es daru tādu, kas var ļoti kaitēt manai veselībai. Šeit arī uzzināju, ko varu mainīt savā dzīvesveidā. Man ļoti patika anti-stresa masāža. Ļoti!

Ilgā: Pēc šāda pasākuma, jo sevišķi tāpēc, ka tas notiek šajā īpašajā dienā – Pūpolu svētdienā, gribas dzīvot pareizi un savu dzīvi piepildīt ar kaut ko labu un gaišu.

Dainis Rudzītis

Rēzeknes draudzē četri „jaundzimušie”!

Draudzei pavērsās iespējas kristības organizēt atpūtas bāzē „Ezerkrasti”, kas atrodas tieši pie Rāznas ezera, ļoti skaistā vietā.

Gaumīgajā atpūtas ēkā, kur parasti tiek organizētas kāzas, šoreiz tikāmies, lai svinētu derības noslēgšanu ar Jēzu.

Neparastākais šajās kristībās bija tas, ka plānots bija kristīt divus vīriešus, bet kristību dienā viņu piemēram pievienojās vēl divi cilvēki, kas bija jau pabeiguši Bībeles stundas. Uzklaustījām liecības par atgriešanos pie Dieva, par to, kā daudzu kristiešu rīcība, līdzīgi ķēdes reakcijai, vadīja šos mīļos cilvēkus pie Radītāja. Pie apziņas, ka viņi ir Ķēniņa bērni.

Viens no brāļiem Vladimirs pastāstīja, ka regulāri apmeklē pirti. Bet naktī pirms kristībām viņam tika parādīta pirts, kuru viņš nekad agrāk nebija redzējis. Atbraucot uz kristību vietu, viņš uzreiz saprata, ka tā ir tā pati vieta! Tieši kā sapnī! Viņš saprata, ka ir pienācis laiks šim svarīgajam brīdim.

Katram no viņiem ir savs, neparasts stāsts, kā „Debesu Tēvs viņus ieraudzīja un Tam kļuva viņu žēl, un viņš skrēja tiem pretī, krita tiem ap kaklu un tos skūpstīja” (Lūkas 15:20). Svinīgāku pasākumu padarīja arī tagadējā Daugavpils mācītāja Mikus Kaimiņa ar ģimeni klātbūtne. Jo arī šiem cilvēkiem ir bijis iespaids uz jauniem brāļiem Kristū, vedot viņus pie atziņas par dzīvo Dievu.

Kopā neskaitāmās slavas dziesmās vienojās apmēram 40 cilvēki, un sirds gaviļēja par tādu brīnišķīgu kopā būšanu!

Elīna Ģipsle Rēzeknē

■ Piedzīvojumu meklētāju klubs „Imanta”

Priecīga diena Rīgas 3. draudzei bija 14. maija sestdiena, kad draudzes telpās rosījās daudz bērnu, un sabraukuši bija ciemiņi no dažādām vietām. Visus kopā pulcēja ilgi gaidītais notikums – 10 bērnu uzņemšana Piedzīvojuma meklētāju klubā (PM klubs).

Bet pirms mēs nonācām līdz kluba dibināšanai, sākot no 2010. gada oktobra līdz 2011. gada maijam reizi mēnesī bērni, kas neapmeklēja draudzi, nāca uz īpašām nodarbībām, lai būtu labāk gatavi iesaistīties PM kluba darbībā. Tajā laikā, kad bija nodarbības bērniem, arī vecākiem bija īpaši kopīgie brīži – svētdienas rīta sarunas par ģimenēm aktuāliem jautājumiem pie tējas tases. Šos kopīgos brīžus vecākiem prasmīgi un interesanti vadīja pedagoģe, ģimeņu konsultante Valda Reķe. Pie bērniem darbojoties, liels atbalsts un palīgi bija no Rīgas 1. draudzes – Laura un Agris Vendēļi, kā arī Aija Kaņepe.

Atgriezīsimies pie 14. maija notikumiem... Mūsu draudzē bija atbraukuši Cēsu „Sadraudzības” CM un PM kluba biedri, lai kuplinātu mūsu dievkalpojumu ar dziesmām un palīdzētu bērnu uzņemšanā PM klubā. Jaunie PM kluba dalībnieki tika iepazīstināti ar PM solījumu un likumiem, kurus pēc tam paši arī skatīja no galvas. Katrs kluba dalībnieks saņēma kluba atšķirības zīmes – zilus kaklautus un kaklaidu greznenus. Tāpat visi nodziedāja arī PM kluba himnu, kas bija pirmatskaņojums latviešu valodā.

Īpašs moments bija tas, ka mūsu draudzes telpās pirmo reizi tika ienesta liela formāta Bībele, kura tika izmantota arī festivālā „Varavīksne”. Bērni varēja uzskatāmi aplūkot visas Bībeles grāmatas un ar kustībām iziet cauri visai Vecajai Derībai.

Mīļš paldies Guntai Muceniecei un Anitrai Rausei, kuras bija sagatavojušas brīnišķīgu programmu!

Mārīte Lipska, Rīgas 3. draudze

■ Atgriezies mājās!

28. maijā Daugavpilī notika īpašs dievkalpojums, kuru organizēja misijas nodaļa kopā ar draudzes jauniešiem. Tas bija veltīts cilvēkiem, kuri kaut kādu iemeslu dēļ ir aizgājuši no Kristus, un tā moto bija „Atgriezies mājās!”. Pirms tam tika veikti rūpīgi priekšdarbi, tajā skaitā apmeklētas vairāk nekā 40 adreses gan pilsētā, gan rajonā. Kamēr lūgšanas grupa raidīja uz debesīm lūgšanas, lai Kungs svētī šo kalpošanu, citi apciemoja bijušos brāļus un māsas, no kuriem daudzus pat nepazināja. Arī zvanīja tiem, kuri kādreiz bija draugi. Pilsētas populārākajā laikrakstā tika publicēts vēl aicinājums.

Jaunieši dievkalpojumam sagatavoja vairākus uzvedumus par šo tēmu, bija daudz muzikālu priekšnesumu, dzejoļu. Mēs visi ļoti pārdzīvojām – ja nu neviens neatnāk? Taču bažas bija veltas. Sabatā mūsu mazais lūgšanu nams piepildījās ar ilgi gaidītajiem viesiem. Programmu noslēdza mācītāja M. Kaimiņa svētruna “Vajadzība un nožēla”.

Draudzīgā tikšanās turpinājās pie Melnā ezera, kur bija klāti galdi. Tur visus laipni aicināja Šarīpovu ģimene, kas organizēja pēdējo šajā mācību gadā Ceļa meklētāju nodarbību.

Klaudija Muceniece

■ Dārgāka par saulīti

7. maijā Ventspils draudze pulcējās uz īpašu dievkalpojumu, kas veltīts Mātes dienai. Dievkalpojumā dziedāja draudzes koris Lienes Prelgauskas vadībā. Koristi dziedāja trīs dziesmas – „Kungs, atver man acis”, „Sēj puķes” un „Dārgais Jēzus”. Klausījāmies draudzes mācītāja Ojāra Incenberga svētrunu par sievieti – māti Bībelē.

Dzirdējām arī dziesmu par mātes lūgšanu. Dziesmu māmiņām veltīja mazā Alise Prelgauska. Pēc viņas uzstāšanās draudzes bērni apsveica klātesošās māmiņas, dāvājot viņām pašu gatavotus ziedus.

Lūk, ko sacīja kora vadītāja Liene: „Priecē tas, ka, pēc vairāku draudzes locekļu domām, koris kļūst arvien skanīgāks. Ir jauki sajust, ka dziedātāji dzied no sirds un kalpo ar prieku.” Viņa atklāja, ka konfekšu puķes māmiņām tika dāvētas pirmoreiz. Māmiņām sarūpētās puķītes bija piemīlīgas un interesantas”.

Ieva Numure

■ Kādu ģimeni vēlas Dievs?

14. maijā Adventistu Rīgas 6. draudzē daudz tika runāts par to, kādu ģimeni vēlas redzēt Dievs. Es jautāju mūsu draudzes Ģimenes kalpošanas nodaļas vadītājam Vitālijam Kroitoram, kādai ir jābūt ģimenei? „Dieva modelis ģimenei – kad vīrs un sieva ir kā ģimenes kodols, bet bērni kā viņu kopējās dzīves augļi. Mēs nevadāmies pēc cilvēciskā spriešanas veida, bet pēc tā, kā tas ir attēlots Bībelē. Kādai jābūt ģimenei:

1. Balstītai uz attiecībām – fiziskām, morālām un materiālām –, jo cilvēks bez sabiedrības nevar pastāvēt;
2. Ģimene kā palīgi viens otram, kuri ir aicināti palīdzēt cits citam gan fiziski, gan morāli, gan materiāli;
3. Vīram un sievai ir jāzina savi pienākumi vienam pret otru, jāparāda uzmanību viens otram, rūpes vienam par otru, sapratni vienam pret otru. Ģimene ir tā vieta, kur tevi pieņems, sapratīs un sasildīs.

Ja cilvēki vēlas veidot labu ģimeni, viņiem vispirms ir jāveido attiecības ar Dievu. Draudze un sabiedrība būs tik stipra, cik stipra būs ģimene. Tas, ko mēs ieliksīm ģimenē ar savstarpējām attiecībām – vai pozitīvām, vai negatīvām attiecībām –, tas atklāsies nākotnē, ko mēs būsim ielikuši savos bērnos.

Kā Kristus rūpējas par savu Draudzi, tā vīram jā rūpējas par savu sievu. Kā Kristus mīl savu Draudzi, tā vīram jā mīl sava sieva. Kristus gatavo savu Draudzi kā garīgu ģimeni tikšanās reizei ar Viņu. Kad mēs esam Kristū, tad mēs savienojamies ar Viņu un kļūstam kā viens vesels.”

Pierakstīja: Valdis Dahs

BŪT PAR GAISMU!?

Vai es esmu izpratis evaņģēlija būtību, kuru caurstrāvo atbildība pret sabiedrību, izpratne par misiju un Kristus klātbūtne ikdienas dzīvē, nevis tikai vienu reizi nedēļā? Vai tas, ko darām ikdienā, ir ar mūžības vērtību, kā pats šis evaņģēlijs?

Šodien, tāpat kā savā laikā Israēlu, Dievs ir aicinājis Savu draudzi būt par gaismu virs zemes. Ar pirmā, otrā un trešā eņģeļa vēstīm Viņš šos ļaudis ir atšķīris no baznīcām un pasaules, lai viņus vadītu svētās un tuvās attiecībās ar Sevi. Viņš tos ir darījis par savas bauslības uzglabātājiem un uzticējis šim laikam domātās pravietojumu lielās patiesības. Kā Septītās dienas adventistu Rīgas 7. draudzei veicas ar šī aicinājuma izpildi?

Pirmsskolas

Rīgas 7. draudzē ir arī vairākas jaunas ģimenes ar pirmsskolas un skolas vecuma bērniem. Draudzē, kurā esam nepilni 60 kristīti locekļi, bieži vien dievkalpojumos piedalās turpat 20 bērni. Pēc Bērnu audzināšanas semināra, kuru vadīja profesors Haincs Šaidingers (Heinz Schaidinger) no Austrijas, Bogenhofenas augstskolas, 2010. gada nogalē, tika izteikta pirmā ierosme veidot regulāras sanāksmes vecākiem bērnu audzināšanas jautājumos. Vecāki nolēma nākt kopā katra mēneša otrajā sabbatā pēc dievkalpojuma, lai runātu par aktuālo, un 9. aprīlī notika pirmā nodarbība. Aptaujāju atbildīgo personu un vienu no dalībniekiem.

Kādi ir iemesli šāda pasākuma nepieciešamībai un jūsu tuvākie un tālākie mērķi?

Inese UIBU: Ideja par vecāku kopīgām tikšanās reizēm, kur varētu lasīt un pārrunāt tēmas par bērnu audzināšanu, radās vecāku sapulcē. Es tikai šo domu noapaļoju, ierosinot to veidot arī kā atvērtu visiem interesentiem, ar misijas ievirzi. Tālāk tā nepieciešamību izvērtēja draudzes padome, kur ierosinājums guva atbalstu.

Primārais mērķis ir uzlabot bērnu audzināšanas prasmes un metodes, meklējot Dieva gribu, lai mūsu bērni tiešām būtu kristietības spēks un liecība pasaulei.

Laika gaitā ir doma piesaistīt arī citas ģimenes, jo mūsdienās problēmas ir gandrīz vai katrā ģimenē. Sākumā tās varētu būt mums pazīstamās ģimenes, bet vēlāk, ja paši sāksim justies drošāki audzināšanas jomā, varēsim pakāpeniski palielināt uzsvaru uz ģimenēm ārpus draudzes.

Vēl paralēli šīm pēcpusdienām ir mērķis izveidot izdales materiālus, kuri tiktu balstīti uz Bībeli, kristīgo literatūru un zinātniskām atziņām.

Kāds ir tavs pirmais iespaids un ieguvums pēc sanāksmes?

Gita NAGLE: Sevišķs prieks bija par organizēto pieeju pasākuma rīkošanai. Brīvprātīgie draudzes locekļi pieteicās pavadīt laiku kopā ar mūsu bērniem, kamēr mēs bijām sapulcē. Tas bija aizkustinoši vērot pavasarīgi silto bērnu

darbošanos brīvprātīgo uzraudzībā aiz loga. Varēju izjust, cik svētīgi un nozīmīgi ir netraucēti un nesteidzīgi pārdomāt un pārrunāt jautājumus, kas šķiet zināmi un pazīstami, tomēr reizēm kļūst par piedauzības akmeni mūsu centienos audzināt savus bērnus kristīgā garā.

Galvenais ieguvums? – Uzzināju, ka mūsu ienaidnieka vēlme un pat prieks ir mums, vecākiem, iedvest šaubas un mazdūšību, ka mūsu pūles esot veltīgas. BET Dievs, mūsu mīlošais Glābējs, Savu darbu nepamet pusdarītu. Un it visām pūlēm, pat visniecīgākajām, ja tās ir lūgšanu pavadītas un savienotas ar ticību Dieva apsolījumiem, ir nozīme un rezultāts!

Neļaujiet šaubām nomākt Jūsu centienus! Ticiet: „pāpriekš stiebru, tad vārpu, tad briedušus graudus vārpā” (Mt.9:28). Dievs darīs visu, kas nepieciešams mūsu rokās nodoto dimantu spodrināšanā!

Minētās sanāksmes ir atvērtas jebkuram interesentam, tās notiek katra mēneša otrajā sestdienā, pēc dievkalpojuma ir kopīga maltīte un tai seko sanāksme. Orientējošais laiks pusdienām ir 13:15, bet sanāksmei – no 14:00 līdz 15:30. Visi laipni aicināti, iepriekš precizējot, vai nav izmaiņas, pa tālruni mob. 28447356, Inese.

Kopīgi sadraudzības brīži

Ir vēl kāds pieprasīts pasākums – katra mēneša pēdējā sabbatā notiek visas draudzes kopīgi sadraudzības brīži. No pieredzes zinām, – lai tie būtu svētīgi un interesanti, ir jābūt kādam vadītājam. Draudzes padome izveidoja sarakstu līdz gada beigām, un tā 12 cilvēki, pa divi katrā reizē, būs iesaistīti un rūpēsies par sadraudzības brīžu saturu un norisi. Tos apmeklē arī interesenti, jo šie brīži ir dzīvi, liecību par Dieva klātbūtni un mīlestību caurstrāvēti. Tiek aplūkotas arī garīgas atziņas no Dieva Vārda, kam nav atlicis laiks Bībeles izpētes daļā.

Skolniekiem par veselību

Un vēl – 27. aprīlī Dievs mums uzdāvināja retu, bet skaistu izdevību. Varējām apmēram 200 skolniekiem no 4.-9. klasei pastāstīt, kā pareizi izmantot Dieva doto gaisu, sauli, ūdeni un zemes augus. Kā tos apvienot ar fizisku darbu, kustībām, atpūtu un uzticību Dievam, lai uzturētu fizisko veselību un emocionālo labsajūtu. Skolas vadība bija pateicīga un priecīga par šādu izdevību. Varēja vērot skolēnu labās zināšanas daudzos jautājumos, un bija arī gandarijums, ka varējām tās papildināt ar to, kas vēl nebija zināms vai arī atklājās no cita skatu punkta.

Nošauta nolaupīšanas brīdī

Adventistu Baznīcai piederošās Montemorelosas Universitātes (Meksikā) studente 29. maija vakarā tika nošauta tikai pāris minūšu attālumā no skolas. Tas notika dažas stundas pēc tam, kad Universitātē bija beigušās mācību gada noslēguma svinības.

20 gadus veco meiteni gribēja nolaupīt. Saskaņā ar policijas ziņām, Pereza bija iegājusi veikālā, kur viņu sagrāba un piedraudēja, taču viņa izrāvās un metās bēgt. Pakaļdzīšanās laikā, iespējams kļūdas pēc, viņa tika sašauta. Studente grasījās doties mājās vasaras brīvdienās. Kā saka pilsētas pārstāvji, pēdējā laikā ir pieaugusi vardarbība, kuru izraisa narkotiku izplatība. Pilsētas apkaimē darbojas vairāki „karteļi”, kuru pārstāvji tiek arestēti, atrodot pie viņiem daudz ieroču.

Pereza dzīvoja skolas nometnē, un pagājušā gada novembrī viņa tika kristīta lūgšanu nedēļas laikā.

Universitātē tika organizēts īpašs piemiņas pasākums, un pēc tam viņas ķermenis pārvests vairāk nekā 1000 kilometrus pie viņas vecākiem, kuri strādā citā Adventistu skolā Meksikā.

Jaunieši Nepālā

Adventistu Jauniešu rallijs, kas maijā pirmo reizi notika Nepālā, atklāj, cik ļoti ir pieaugusi Adventistu Baznīcas ietekme šajā kādreizējā hinduistu zemē.

Apmēram 350 adventisti jaunāki par 30 gadiem bija pulcējušies no visas Nepālas un pat Ziemeļindijas, lai satiktos Jauniešu konferencē netālu no galvaspilsētas. Daudzi bija gājuši pat dienām no saviem ciematiem ar kājām līdz autobusam, lai nokļūtu līdz konferences vietai. Pa dienu bija dažādi semināri, mācības, Bībeles studijas un veselības nodarbības, bet naktīs dalībnieki gulēja uz betona grīdas ar plāniem matračiem un palagiem.

„Tie ir vieni no visdedzīgākajiem jauniešiem, kādus savā dzīvē esmu satīcis,” saka viens no konferences runātājiem Džefrijs Rosario no ASV

Nepāla ir ļoti nabadzīga valsts. Piemēram, viena no konferences aktīvistēm, 20 gadīgā Flora, ikdienā palīdz vadīt bāreņu namu, kur nonāk bērni, kas dzimuši cietumā esošajām mātēm.

Konferences dalībnieki sabata pēcpusdienu pavadīja pilsētas

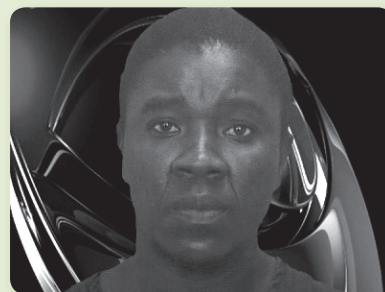
ielās un apkārtējos ciematos, izplatot literatūru par Jēzu. Cilvēki izrādīja lielu interesi.

Šobrīd Nepālā ir apmēram 8000 adventistu. 2008. gadā tur bija tikai 5400 adventistu, bet 1993. gadā tikai 212. Šobrīd valstī kalpo vien 6 iesvētīti mācītāji. Bet Nepālas iedzīvotāju skaits ir vairāk nekā 28 miljoni.

Adventiste – krāpniece

Dienvidfloridā arestēta un notiesāta sieviete – adventiste, kas dažu gadu garumā apkrāpusi savas draudzes locekļus un citus cilvēkus par vairākiem miljoniem ASV dolāru.

Saskaņā ar prokuratūras celto apsūdzību, 38 gadus vecā Margarita Džīna pārlicināja vairāk nekā 300 cilvēkus (lielākoties Haiti imigrantus vietējā sabiedrībā) investēt vismaz 3,4 miljonus dolāru viņas fiktīvajā importa biznesā laikposmā no 2007. līdz 2010. gadam.

Džīna potenciālajiem investoriem sacīja, ka viņai pieder iesnīgs vairumtirdzniecības rīsu bizness – tā vietējai TV apliecināja Ēdenes Adventistu draudzes mācītājs Maikls Porcena. Viņš pats investēja viņas viltus biznesā „visu, kas piederēja”. Pēc tam viņa izmantoja mācītāja vārdu kā ēsmu.

„Viņa sacīja citiem: „Redziet, mācītājs Porcena ir investējis manā biznesā.” Draudzes locekļi domāja, ka tam ir jābūt labam biznesam, ja reiz es esmu investējis,” sacīja Porcena. Džīna nesen mainīja savu piederību, pievienojoties citai adventistu draudzei, kura izveidojās, pateicoties Ēdenes Adventistu draudzes evaņģelizācijas darbam.

„Es nekad nespēju iedomāties, ka viņa, kas bija sabatskolas vadītāja un draudzes padomes locekle, varētu izdarīt kaut ko tādu,” atzīst mācītājs.

Džīna bija apsoltījusi investoriem peļņu līdz pat 22 procentiem no viņu ieguldījumiem. Apgalvojot, ka viņa nopelna 600 dolāru par katru 1800 dolāru vērtu rīsu paleti no Indijas, Džīna teica, ka viņa paturēšot 200 dolāru, kamēr pārējos 400 dolārus dabūšot investori. Tā vietā Džīna tikai dzīvoja, tērējot dabūto naudu.

Godalgotā filma

Dokumentālā filma „Adventisti” ir ieguvusi Gabriela balvu kā šī gada labākā filma, kas nacionālajos TV kanālos bijusi par reliģiju.

Gabriela balva, kura izveidota 1965. gadā, tiek uzskatīta par vienu no ievērojamākajām Ziemeļamerikas mediju balvām, kas balstīta uz „sabiedriskajām un cilvēciskajām vērtībām”. Filma tika izplatīta pagājušā gada pavasarī, kad Amerikā viens no svarīgākajiem jautājumiem valstī bija diskusijas par veselības aprūpes reformu un nākotni. Mēs piedāvājam alternatīvu skatu uz ekonomiku un veselības aprūpi,” saka filmas producents Martins Doblmeijers.

Filma ir par adventistiem un viņu izpratni par veselīgu dzīvesveidu. Tajā ir arī runa par adventistu medicīnas iestādēm un to sasniegumiem. Runāts tiek arī par sabatu un to, kāda ir sabata nozīme adventistu dzīvē. Adventisti māca, ka cilvēka ķermenis ir „Dieva templis”, un tas ietekmē viņa attieksmi pret dzīvesveidu. Var piebilst, ka Gabriela balvu sponsorē Katoļu Profesionālās komunikāciju mākslas Akadēmija.

No ziņu aģentūras ANN

Ilze Latgale,
Rīgas 1. draudze

DIEVS. DZĪVĪBA. KONTRACEPCIJA

„Lūk, bērni ir tā Kunga dāvana... Jaunības spēkā dzemdīnātie dēli ir kā bultas stipra vīra rokā.” (Psalms 127:3.4)

Mazas meitenītes spēlējas ar lellēm – ģērbj, pārtin, baro... Mēs pasmaidām – tā jau sievietes sūtība rūpēties par bērniem. Divas vidusskolnieces – sirdsraudzenes starpbrīdī saucokstas: cik bērnus tu gribētu? Kuru pirmo – puisīti vai meitenīti? Divi jaunieši beidzot atraduši viens otru, satikušies. Šīs simpātijas, draudzība un mīlestība tiek novērtētas kā dārgas Dieva dāvanas. Tās ir tik gaidītas un tiek saņemtas ar prieku!

Bet tikko ir izskanējuši kāzu zvani, tā esam aci pret aci ar dzīves realitāti, kas prasa uzņemties atbildību. Vai divi jaunie cilvēki ir gatavi un vēlas savā jaunajā ģimenes ligzdīnā uzņemt un audzināt, rūpēties par bērniņiem – vienu, diviem, četriem, sešiem?... Un tā šis jautājums – vai tagad varam un gribam atļauties bērniņu – ir pastāvīgs laulības pavadonis turpmākos 20-30 gadus. Un turpat jau citi ar to saistītie

jautājumi: ja esam Dieva un cilvēku priekšā atbildīgi par bērnu audzināšanu, kā plānot (vai neplānot) to skaitu ģimenē? Lietot vai nelietot kontracepcijas līdzekļus un citas izsargāšanās metodes? Vai tas ir grēks, vai tomēr nē? Kā saprast – kāda ir Dieva griba un padoms šajos jautājumos?

Vēsturisks ekskurss

Kas ir kontracepcija? No latīņu valodas *contra* – pret, *concupiere* – ieņemt. Tātad pret apaugļošanos, pret bērna ieņemšanu.

Kristīgās Baznīcas vēsturē varam atrast negatīvu nostāju pret kontracepciju. Pret to nostājās baznīctēvi Ambrozijs, sv. Augustīns (3.gs. pēc Kr.), Jānis Hrizostoms, Tertuliāns u.c. Kad dibinājās protestantu konfesijas, arī viņu līderi nosodoši izteicās par kontracepciju, īpaši par abortiem. Džons Kalvins to nosauca par „nosodāmu” grēku. Tas arī ir

saprotami, jo Dieva vārds atklāj Dievu kā dzīvības devēju, kā vājo un neaizsargāto aizstāvi. Līdz 1930. gadam kristīgās konfesijas bija vienprātīgas opozīcijā pret dzimstības kontrolēšanas mākslīgajiem līdzekļiem. Taču 1930. gada 15. augustā 15 anglikāņu bīskapi Lambetas konferencē pieņēma rezolūciju par abortu pieļaušanu īpašos gadījumos. Pēc Baznīcas domām, „to izmantoja, lai bruģētu ceļu vieglai kontracepcijas pieejamībai.” (Priestera I. Tolstova blogs „Baznīcas attieksme pret kontracepciju”).

Romas pāvests Pāvils VI publicēja encikliku *Humanae vitae*, kurā aizliedza lietot jebkādas kontracepcijas līdzekļus. Tomēr „Katoliskā Baznīca, apzinoties, ka ģimenēm ir nepieciešams plānot bērnu skaitu, piedāvāja auglības atpazīšanas metodi (AAM) vai dabīgās ģimenes plānošanas (DĢP) metodi” (turpat). Tā ir rūpīgi pētīta un mērķtiecīgi izstrādāta metode, kurai ir daudz pozitīvu aspektu un arī daži apgrūtinājumi. Ideālajā variantā laulātais pāris, apguvis šo metodi, to var veiksmīgi lietot, jo tai nav nekādu negatīvu blakņu, kas iespaidotu laulāto veselību vai labklājību. Par šo metodi vairāk var uzzināt interneta vietnē www.augliba.lv, kā arī apmeklējot īpašus kursus un lekcijas. Mūsdienās lielākā autoritāte šajos jautājumos ir austriešu ārsts dr. Jozefs Retzers, kā arī dr. Tomass Hilgers, kurš norāda, ka šīs metodes drošība, pareizi to izprotot un lietojot, ir 95%. Tomēr lielākais mīnuss, manā skatījumā, ir metodes pietiekami lielā sarežģītība. Tā prasa pamatīgu apgušanu, kā arī ikdienas iedziļināšanos sievietes organisma procesos, sekošanu tiem un reģistrēšanu. Patiesībā tā nav metode, bet dzīvesveids. Arī mūsdienās ir jaunas kristiešu ģimenes, kuras labprāt iedziļinās, mācās un lieto šo metodi.

Adventistu Baznīcas nostāja

Acīmredzot, arī mums kā Septītās dienas adventistiem „ir vajadzīgas kādas vadlīnijas, kas palīdzētu sekot Bībeles norādījumiem un nodrošinātu morāles normu pildīšanu, respektējot personas sirdsapziņu”. (Adventistu Baznīcas Ģenerālkonferences vadītāju komitejas ikgadējā padome 1992. g. 12. oktobrī, Silverspringsā, Merilendā, ASV)

Šis dokuments tapis, pamatojoties uz rūpīgām Dieva Vārda studijām, lūgšanām un pārrunām, norāda uz Dieva ideālu cilvēkiem, ņemot vērā to, ka dzīvojam kritušā pasaulē.

Šajā dokumentā teikts: “Vēl nedzimusi cilvēciska būtne ir brīnišķa Dieva dāvana. Dieva ideāls cilvēkiem ietver cilvēka dzīvības svētuma apziņu, kas radīts Dieva līdzībā, un pieprasa atbilstošu cieņu pret nedzimušo dzīvību.

Draudzei kā sabiedrībai vajadzētu sniegt praktisku un reālu atbalstu, vērtējot cilvēka dzīvību. Tas ietver:

1. Ģimenes saišu stiprināšanu.
2. Abu dzimumu izglītošanu kristīgo principu skatījumā par cilvēka seksualitāti.
3. Uzsvērt gan vīrieša, gan sievietes atbildību ģimenes plānošanā.
4. Aicināt abu dzimumu partnerus uzņemties atbildību par uzvedību, kas ir pretrunā kristīgiem pamatprincipiem.
5. Radīt labvēlīgu vidi diskusijām par abortu novēršanu.
6. Piedāvāt atbalstu un palīdzību sievietēm, kas nonākušas šādā krīzes situācijā.
7. Aicināt tēvus ar atbildības sajūtu piedalīties bērnu audzināšanā.

Aborti

Baznīca uzskata par nepiedodamiem abortus, kas izdarīti dzimstības kontroles (pielīdzinot tos kontracepcijas līdzekļu

lietošanai), dzimuma atlases vai citu personīgo ērtību labā. Tomēr reizēm sievietes var saskarties ar ārkārtīgiem apstākļiem, kas ietver nopietnas morālas vai medicīniskas dilemmas, tādas kā nopietni draudi sievietes dzīvībai un veselībai, ģenētiski defekti, kas skaidri diagnosticēti auglim, vai arī grūtniecība, kas iestājusies izvarošanas vai asinsgrēka gadījumā. Pēc atbilstošas konsultācijas galējais lēmums par grūtniecības pārtraukšanu vai turpināšanu jāpieņem pašai sievietei. Tāpēc jebkurš mēģinājums piespiest sievieti turpināt vai pārtraukt grūtniecību būtu noraidāms kā personīgās brīvības pārkāpšana.

Kristū ir mūžīgās dzīvības apsoliņums, bet tā kā cilvēka dzīvība ir mirstīga, cilvēki tiek konfrontēti ar sarežģītiem jautājumiem attiecībā uz dzīvību un nāvi.

Šie principi attiecas uz visu cilvēku kopumā (miesu un dvēseli) nedalāmā veselumā (1. Tes. 5:23).

Vēl kādi resursi, ko Dievs mums devis – veselais saprāts un brīva izvēle. Kā trešo var minēt zināšanas, kuras varam iegūt.

Aborts, kā tas aplūkots šajos principos, ir domāts kā jebkura darbība, kas vērsta pret jau iestājušos grūtniecību. Tas nenozīmē kontracepciju, kas paredzēta grūtniecības novēršanai. Dokumenta fokusā jeb centrā ir aborti.”

Tātad, ko mums darīt?

Vispirms novērtēsim savus resursus (Dieva mums dotās iespējas un līdzekļus). Pirmais un galvenais ir dzīvas, reālas attiecības ar mūsu Tēvu debesīs. „Tāpēc pieiesim bez bailēm pie žēlastības troņa, lai saņemtu apžēlošanu un atrastu žēlastību, palīdzību īstā laikā.” Ebr. 4:16. „Bet ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārmezdam, un viņam taps dots.” Jēk. 1:5. Vai mums ir neērti par šīm lietām un problēmām runāt ar savu Debesu Tēvu? Domāju, ka ir vērts to mācīties darīt, jo šo dāvanu „augļojieties un vairojieties” esam saņēmuši no Dieva. Dievs ir ieinteresēts mūsu un mūsu bērnu labklājībā un aprūpē, tādēļ varam būt droši, ka Viņš vadīs un dos vajadzīgo gudrību.

Vēl kādi resursi, ko Dievs mums devis – veselais saprāts un brīva izvēle. Kā trešo var minēt zināšanas, kuras varam iegūt.

Absolūti nepieciešams saprast, ka šobrīd runājam par kontracepciju laulības ietvaros. Šis apskatāmais jautājums ne mazākajā mērā neattiecas uz situācijām ārpus laulības. Nav vairāk un mazāk grēcīgu kontracepcijas līdzekļu ārpus laulības sakaros. Šīs attiecības pašas par sevi ir Dieva novilkto robežu pārkāpums. Un, tā kā Dievs šīs robežas, savus likumus ir devis mūsu laimei, labklājībai un drošībai, tad saprotams, ka to pārkāpšanas sekas ir bailes, vainas apziņa, nemiers un slimības. Mums kā kristiešiem un adventistiem vajadzētu pielikt visas iespējamās pūles, lai izglītotu savus bērnus un jauniešus, lai viņi zinātu un izprastu, kas tas ir

Interesanti, ka 19. gs. beigās arī Elena Vaita ir pievērsusies ģimenes plānošanas jautājumam. Jāatzīst gan, ka mūsdienu Latvijas demogrāfiskās problēmas kontekstā šie padomi var šķist mazāk aktuāli, tomēr atziņas ir vērts ieklausīties.

Ģimenes lielums

„Kristīga māja”, 24. nod.

„Ir vecāki, kas, nemaz nedomājot par savas rīcības sekām, piepilda savas mājas ar šīm bezpalīdzīgajām būtnēm, kas ir pilnīgi atkarīgas no savu vecāku gādības un padoma... Tā ir

kliedoša netaisnība ne tikai pret māti, bet arī bērniem un sabiedrību...

Vecākiem vienmēr vajadzētu domāt, lai viņu bērniem nākotnē klātos labi. Viņi nedrīkstētu katru stundu atdot nogurdinošam darbam, lai tikai sagādātu dzīvei nepieciešamās lietas. Pirms ģimenes palielināšanas viņiem jāpārdomā, vai ar bērnu nākšanu pasaulē Dievs tiks pagodināts vai apkaunots? Ar savu savienību viņiem jācenšas pagodināt Radītāju kā pirmajā, tā visos nākošajos viņu laulības dzīves gados.

Vecākiem savas ģimenes nevajadzētu palielināt, pirms tie nav pārliecinājušies, ka bērni varēs saņemt pareizu aprūpi un audzināšanu. Arī mātei tiek nodarīta liela netaisnība, ja tai gadu pēc gada jāauklē bērns. Tas mazina un bieži pat iznīcina iespēju baudīt sabiedrību un posta ģimenes dzīvi.

Padoms lielu ģimeņu vecākiem

Jums jāizšķir jautājums: „Vai es audzinu bērnus, lai papildinātu un stiprinātu tumsas spēku rindas, vai arī audzinu viņus Kristum?” Ja jūs savus bērnus nesavaldāt un neveidojat viņu raksturus atbilstoši Dieva prasībām, tad, jo mazāk būs bērnu, kas cietīs no jūsu kļūdainās audzināšanas, jo labāk būs jums, viņu vecākiem, un jo labāk būs sabiedrībai. Ja no pašām pirmajām dienām bērnus nevar audzināt un mācīt gudra, saprātīga, inteliģenta un apzinīga māte, kas savu namu vada Dieva bijībā un bērnu raksturus veido atbilstoši taisnības standartam, tad jūsu ģimenes palielināšana ir grēks. Dievs jums devis prātu, un Viņš vēlas, lai jūs to izlietotu.

Tēvi un mātes, .. ja jūs redzat, ka liela ģimene smagi noslogos jūsu ienākumus, ja redzat, ka mātes rokas vienmēr būs aizņemtas ar bērniem un ka viņai nebūs laika starp dzemdībām veikt darbu, kas ir katras mātes pienākums, kāpēc neņemt vērā acīmredzamās sekas? Katrs bērns paņem daļu no mātes dzīvības spēkiem, un, ja tēvi un mātes šajā jautājumā nelieto savu prātu, kādas tad bērniem paliks izredzes saņemt no vecākiem pareizu audzināšanu? Kungs vecākus aicina pārdomāt šo jautājumu nākotnes mūžīgās realitātes gaismā.

Ekonomiskie apsvērumi

Viņiem (vecākiem) mierīgi jāapsver, kā tie varēs nodrošināt savus bērnus. Viņiem nav tiesību laist pasaulē jaunas dzīvības, lai tās būtu par nastu citiem. Vai viņiem ir darbs, uz ko tie var paļauties, ka tur varēs iegūt līdzekļus ģimenes uzturēšanai un tiem nebūs jāklūst par nastu citiem? Tie, kuriem ir vājš darba tīkums un kuri nav gatavi dzīvot virzīties uz augšu, mēdz piepildīt savas mājas ar bērniem; turpretī tiem, kuri spēj pelnīt naudu, parasti nav vairāk bērnu nekā tie spētu pienācīgi apgādāt. Kas nav spējīgi paši sevi apgādāt, tiem nevajadzētu domāt par bērniem.

un kāpēc „īsta mīlestība gaida”. Šeit vajadzētu novilkt skaidru robežu. Pretējā gadījumā nonāksim paradoksālā situācijā, kāda jau tagad vērojama tā saucamajās labklājības zemēs. Kontracepcijas līdzekļu klāsts joprojām papildinās. Pārsteidzošākie jaunumi ir „čipi”, kurus „iešauj” zem apakšdelma ādas. Šāds „čips” izdala katru dienu vajadzīgo hormonu daudzumu, kas novērš grūtniecības iestāšanos, tas netraucē, nav nepieciešams katru dienu lietot tableti (ko var aizmirst iedzert). To lieto meitenēm – pusaudzēm, kuru dzīvesveids ir nekontrolējams un draud ar agrīnas grūtniecības iestāšanos. Tomēr tas nepasargā no seksuāli transmisīvajām slimībām, kuras ir biežas šāda dzīvesveida pavadones. Neatraduši mīlestību un pieņemšanu, patiesas rūpes un ieinteresētību savās ģimenēs, arvien jaunāki pusaudži iesaistās attiecībās, kuras vēlāk sagādā daudz sāpes un ciešanas. Kādēļ tā notiek un kur rast drosmi, lai nostātos pretī straumei – tas būtu jauns temats, ko pētīt.

Tātad mēs par kontracepciju jeb izsargāšanos runājam tikai laulības ietvaros.

Dažādi kontracepcijas līdzekļi

Kontracepcijas līdzekļus iedala tajos, kas kavē apaugļošanu, un abortīvajos.

Septītās dienas adventistu draudzes vadītāju dotās vadlīnijas abortu jautājumā ir skaidras: „Aborts ir jautājums, kas ietver smagas morālas sekas. Tāpēc nedzimusi dzīvība nekad nedrīkst tikt vieglprātīgi iznīcināta.” Pie abortīvajiem kontracepcijas līdzekļiem pieder arī tā saucamās „avārijas” kontracepcijas tabletes, kuras nekad nedrīkst kļūt par regulāru izsargāšanās metodi. Tās lietojot vairākkārt, var parādīties smagas sievietes veselības problēmas.

Šajā rakstā neiepazīstināšu ar samērā plašo un daudzveidīgo kontracepcijas līdzekļu klāstu. Tajā ietilpst gan „drošāki” izsargāšanās līdzekļi, gan mazāk „droši”. Atcerēsimies arī ģimenes dabīgās plānošanas metodi (GDP vai AAM), par kuru runājam iepriekš. Lai izvēlētos, kas tieši dotajā brīdī un situācijā būtu vispiemērotākais, jāatrod speciālists – ginekologs, kuram uzticaties un kurš, izvērtējot sievietes veselības stāvokli, varēs ieteikt konkrētos līdzekļus. Pēdējais vārds jeb izšķiršanās šajā jautājumā paliek pašiem laulātajiem. Viens un tas pats visiem noteikti nederēs. Arī vienam pārim, mainoties dzīves situācijām, var rasties nepieciešamība mainīt izsargāšanās metodes un līdzekļus.

Mazs padoms no manas kā vecmātes pieredzes. Valda nepatiess uzskats jeb mīts, ka grūtniecība nevar iestāties, kamēr baro bērniņu ar krūti. Var! Un prakse to daudzkārt ir apstiprinājusi. Tādēļ arī pēc bērniņa piedzimšanas ir jāvienojas par kādu no izsargāšanās metodēm, kura nekaitē ne mammai, ne tētai, ne bērniņa veselībai.

Kad sākas dzīvība?

Un noslēgumā – no kura brīža cilvēka „sēkliņa” uzskatāma par dzīvu dvēseli, dzīvu būtni? Nesen noskatījos *National geography* veidotu filmu par bērniņa attīstību un veidošanos. Pirmais pārsteigums – kā to iespējams novērot, uzņemt? Skatoties, cik mērķtiecīgi viss veidojas, noteiktā laikā sāk darboties, turpina attīstīties, jāpievienojas ķēniņa Dāvida teiktajam: „Jo Tu radīji manas īkstis, Tu mani veidoji un piešķīri man ķermeni manas mātes miesās. Es Tev pateicos, ka es esmu tik brīnišķīgi radīts, brīnišķīgi ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina! Manas būtnes veidojums Tev nebija apslēpts, kad es slepenībā tapu radīts, zemes dziļumos veidots. Tavas acis mani redzēja kā vēl bezmiesas iedīgli, un Tavā

grāmatā bija rakstītas visas manas dienas, jau noteiktas, kad to vēl nebija nevienas. Cik dārgas man ir Tavas domas, ak Dievs, un cik liels ir to daudzums!” (Psalms 139:13-17) Šodien Dievs ir devis gudrību cilvēkiem izveidot aparātus, ar kuru palīdzību var novērot un sekot šiem brīnumainajiem procesiem. Šķiet, kā gan Dāvids tajos senajos laikos, kad nebija ultraskaņas skenēšanas metodes, varēja zināt par procesiem, kas neredzami notiek sievietes – mātes klēpī? Tomēr daudz brīnumainākas te atklājas Dieva attiecības ar vēl nedzimušo bērniņu. „Tavas acis mani redzēja...” – tas ir tik brīnumaini, kā Dievs ar mīlošām acīm noskatās uz šo mazo šūnu „pikucīti”, kurš izveidojies, saplūstot cilvēka lielākajai šūnai – olšūnai (no mātes) – un mazākajai no visām šūnām – spermatozoīdam (no tēta). Dieva acis vēro noslēpumaino kodolu saplūšanu, vēro, kā viss ģenētiskais materiāls, izejot

cauri īpašiem, Viņa vadītiem procesiem, veido jaunu, unikālu būtni. Tad, kad jaunā māmiņa vēl pat neapzinās jaunas dzīvības klātbūtni sevī – 22. dienā – sāk pulsēt mazulīša sirds aizmetnis, kas attīstoties kļūst par bezgala izturīgo un uzticamo četrkameru sirdi, kas turpina kalpot visu cilvēka mūžu. Dāvids bija patiešām laimīgs, kad viņš teica: „Cik dārgas man ir Tavas domas, ak Dievs!” Šis Dieva mīlošais acu skatiens, man šķiet, ir tas, ko katrs cilvēks visas savas turpmākās dzīves laikā meklē. Nevienam un nekam to nespēj aizstāt. Tās ir ilgas pēc Dieva mīlošā skatiena, Kurš mūs tā pazīst kā nevienam – no mūsu tapšanas pirmsākumiem, cauri mūsu dzīves priekiem un bēdām, līdz mūžībai, kurai Viņš mūs radījis.

P.S. Sīrsnīga pateicība visiem, kuri palīdzēja šī raksta tapšanā!

Valda Reķe,
ģimeņu konsultante,
Ģimenes kalpošanas nodaļa

“KAD RĪT TAVS DĒLS TEV JAUTĀS...”

Cilvēku seksuālā dzīve pārsvarā ir ļoti personīgs un privāts jautājums. Izvēle radīt vai neradīt bērnus, dzīvot seksuālā atturībā vai baudīt seksuāli pilnvērtīgu dzīvi, ir divu cilvēku – vīrieša un sievietes – kopīgs lēmums. Parasti ģimenē vecāki izvēlas bērnu skaitu un dzimšanas biežumu, tādējādi izmantojot Dieva doto īpašo priekštiesību – piedalīšanos radīšanas procesā. Dzimstības kontrole ir saistīta ar morāles jautājumiem un reproduktīvā vecumā esošu cilvēku veselību, ekonomisko nodrošinātību un atbildību par saviem pēcnācējiem. Septītās dienas adventistu kristieši sevi pieskaita pie augstas morāles cilvēkiem, taču dažādās pasaules valstīs dzīvojošiem ticīgajiem ir dažādi uzskati par dzimstības kontroli, tātad – attieksmi pret kontracepcijas izvēli.

Pārsvarā šajā jautājumā varam runāt par vispārējiem principiem, kas balstīti Bībeles patiesībās.

• ATBILDĪGA NAMTURĪBA

Dievs radījis mūs ar spēju pieņemt lēmumus. Tas nozīmē uzņemties atbildību par piedalīšanos bērna radīšanā pēc Dieva prāta.

• VAIROŠANĀS MĒRĶIS

Dievs radīja cilvēku ar spēju vairoties, bet tā nav obligāta.

• SEKSUALITĀTES MĒRĶIS

Seksualitāte un sekss ir Dieva dāvana

priekam un labsajūtai, ne tikai kā konceptija.

• IZVĒLES BRĪVĪBA

Dieva dotajai brīvībai jābalstās spējā atbildīgi gādāt par bērniem, apmierinot visas viņu vajadzības – fiziskās, emocionālās, garīgās. Rūpēs par bērniem ir svarīgi konkrētas valsts ekonomiskie un politiskie apstākļi, vecāku veselība un dzīves kvalitāte kopumā.

• DZIMSTĪBAS KONTROLES METODES

Tām jābalstās uz veselo saprātu, profesionālu medicīnu ieteikumiem un laulāto savstarpēju vienošanos. Aborts kā dzimstības kontroles metode ir morāli nepieņemama un pilnīgi izslēdzama kā izvēles iespēja, ja vien nav apdraudēta mātes – grūtnieces dzīvība vai ir citi izņēmuma gadījumi.

• NEPAREIZA IZPRATNE PAR KONTRACEPCIJU

Kristieši vairumā jebkura veida kontracepciju neuzskata par alternatīvu pirmslaulību vai ārpuslaulību seksuālām attiecībām.

• SEKSUĀLĀ IZGLĪTOŠANA

Vecāki ir primāri atbildīgi par bērnu izglītību seksualitātes un laulības jautājumos, ar uzsvaru uz izglītošanu, ne nosodīšanu.

Ar pilnīgu Vispasaules Septītās dienas adventistu Baznīcas nostāju kontracepcijas jautājumos iespējams iepazīties

interneta vietnē http://adventist.org.au/about_adventists/perspectives_on_social_issues/birth_control

Iesakam arī ieskatīties interneta vietnēs latviešu valodā un pieņemt patstāvīgus, atbildīgus lēmumus, ieklausoties profesionālu medicīnu padomos. www.atceries.lv/scripts/pages/lv/kontracepcija/index.php

Īpaši sievietes kā dzīvības devējas veselība un labklājība ir pats izšķirošākais nosacījums izvēlē radīt bērnus, tos audzināt, izglītēt un lietot vai nelietot nevēlamas grūtniecības izsargāšanās līdzekļus. Tēva svarīgākā loma ir personīgās veselības uzturēšana un gatavība pilnvērtīgi rūpēties par savas dzīves sievieti, un ne tikai piedalīties bērnu audzināšanā un izglītošanā, bet uzņemties līdzvērtīgu atbildību par abu radītajiem bērniem un viņu dzīves kvalitāti.

Kad rīt tavs dēls un tava meita tev jautās, lai tev ir patiesas atbildes uz viņu jautājumiem!

Kad rīt tavs dēls un tava meita tev jautās, lai tev ir laiks un vēlēšanās viņos klausīties un viņiem atbildēt arī par radīšanas brīnumu, par cilvēkiem doto seksualitātes dāvanu un izvēles brīvību!

Kad rīt tavs dēls un tava meita tev jautās, lasiet kopīgi 5. Mozus grāmatas 6. nodaļu!

Svētības un gudrību!

Jānis Mucenieks
(Pēc Max Lucado,
„He Chose The Nails” motīviem)

Kristus izvēlējās SPLĀVIENUS

Filmas „Kristus ciešanas” publicitātes foto

Kas būtu noticis ar Briesmoni, ja nebūtu uzradusies Skaistule? Bija laiks, kad viņa seja bija skaista un viņa pils pievilcīga. Bet tas bija līdz lāstam, pirms vēl tumšas ēnas pārklāja pili un prinča sirdi. Bet, kad tumsa bija klāt, viņš norobežojās savā pilī. Viss izmainījās, kad atnāca meitene.

Interesanti, kas būtu noticis ar Briesmoni, ja nebūtu parādījusies Skaistule? Un kas būtu noticis, ja viņa būtu palikusi vienaldzīga? Vai kāds viņu par to apsūdzētu? Viņš taču bija tāds... briesmīgs. Bet viņa bija tāda skaistule! Kurš gan Skaistuli apsūdzētu, ja viņai Briesmonis būtu vienaldzīgs? Bet viņai nebija vienalga. Un pateicoties tam, ka Skaistule iemīlējās, Briesmonis kļuva skaists.

Šis stāsts mums ir pazīstams ne tikai tāpēc, ka tā ir pasaka. Mēs to zinām tāpēc, ka tas mums atgādina par mums pašiem. Katrā no mums ir briesmonis. Tā tas nav bijis vienmēr. Bija laiks, kad cilvēces prieks bija apburošs, bet pils – visskaistākā. Tas bija līdz lāstam, līdz tam, kad ēnas pārklāja Ādama dārzu, līdz tam, kad ēnas pārklāja viņa sirdi. Un no lāsta brīža mēs esam kļuvuši citādi. Briesmīgi. Kropļīgi. Rupji. Ļauni. Mēs darām lietas, kuras nav jādara, un brīnāmies, kāpēc mēs tās darām.

Es daru, ko negribu

Kropļīgā daļa manī atklāja savu seju kādā vakarā. Es braucu pa ceļu, kurā bija divas braukšanas joslas vienā virzienā. Un tām bija pēc kāda gabaliņa jāsaplūst vienā. Sieviete, kas vadīja automašīnu blakus manējai, brauca pa joslu, kurai sašaurinājumā būtu tiesības braukt taisni. Es braucu pa joslu, kurai jāiekļaujas otrajā joslā. Man vajadzēja noteikti būt priekšā viņai! Neapšaubāmi, ka mans pasākumu plāns bija svarīgāks. Tāpēc es nospiedu uz gāzes pedāļa. Un zināt ko? Viņa arī! Kad mana josla beidzās, viņa bija par spārna tiesu priekšā. Es norīcu, samazināju ātrumu un palaidu viņu pa priekšu. Viņa mīļi pamāja man ar roku. Rrrrr...

Es ieslēdzu „tuvās gaismas”. Tad briesmīgā daļa manī sacīja: „Pagaidi! Vai tad es neesmu aicināts izliet gaismu tumšajās vietās?” Tādēļ uzspīdināju tālās gaismas viņas atpakaļskata spogulī. Viņa man atriebās ar to, ka piebremzēja.

Un sāka braukt bruņurupuča ātrumā. Šī sieviete bija nejauka. Viņa nevēlējās braukt ātrāk par 25 km/stundā. Savukārt es negrasījos izslēgt tālās gaismas, kas spoži spīdēja viņas spogulī. Kā divi ietiepīgi ēzeļi mēs negribējām viens otram padoties. Kad ceļš atkal paplašinājās, sāku viņu apdzīt, bet sarkanā luksofora gaisma apstādināja mūs blakus pie krustojuma. Labā ziņa ir tā, ka viņa man pamāja ar roku. Bet sliktā – es viņai neatbildēju ar to pašu.

Pēc dažām minūtēm man kļuva kauns. „Kāpēc es tā darīju?” Parasti esmu mierīgs, bet tajās 15 minūtēs es biju briesmonis! Pāvils saskārās ar līdzīgu cīņu: „Nevis to, ko gribu, es daru, bet, ko ienīstu, to es daru.” (Rom. 7:15)

Briesmoņi Bībelē

Pāvils nebija vienīgais cilvēks Bībelē, kurš cīnījās ar briesmoni sevī. Rakstos grūti atrast lapaspusi, kurā zvērs nerādītu savus atņirgtos zobus. Ķēniņš

Sauls ar šķēpu rokā vajāja Dāvidu. Šehems izvaroja Dīnu, bet Dīnas brāļi nogalināja Šehemu un viņa draugus. Herods nogalināja zīdaiņus Bētleēm. Cits Herods nogalināja Jēzus brālēnu. Ja arī Bībeli sauc par Labestības Grāmatu, tad tomēr ne tāpēc, ka tur pieminētie ļaudis ir tādi. Bet ļaunuma briesmonis nekad nav bijis tik nežēlīgs kā tajā dienā, kad nomira Kristus. Mācekļi vispirms ātri aizmīga, bet pēc tam ātri pamodās. Hērods vēlējas izrādī. Pilāts negribēja visā tanī piedalīties. Bet kareivji? Viņi gribēja asinis. Tāpēc viņi daudzīja Jēzu ar pletnēm. Leģionāra pletne bija ādas josta, kuras galos bija svina lodītes. Viņam bija viens mērķis: noslānīt apsūdzēto gandrīz līdz nāvei, bet pēc tam apstāties. Šaustīšana ar pletnēm bija pirmā kareivju rīcība. Krustā sišana bija trešā. Kaut arī Viņa mugura bija saplēsta gabalos, kareivji uzvēla krusta koka pārlīkni uz Viņa pleciem, aizveda uz Pieres vietu (Golgātu) un izpildīja nāves sodu.

Briesmonis mūsos

Mēs kareivjus nevainojam šo divu darbību dēļ. Galu galā viņi izpildīja tikai pavēles. Bet grūti ir saprast to, ko viņi izdarīja starp šīm divām darbībām. Lūk, kā to apraksta Matejs:

„Tad zemes pārvaldnieka karavīri ņēma Jēzu, veda to pārvaldnieka pilī un sasauca ap Viņu visu pulku. Un tie novilkā Viņam drēbes un apvilka Viņam purpura apmetni. Tie nopina ērkšķu vainagu un lika to Viņam galvā, un deva Viņam niedri labajā rokā, un locīja ceļus Viņa priekšā, Viņu apsmiedami, un sacīja: “Sveiks, Jūdu ķēniņ!” Un tie splāva Viņam virsū, ņēma niedri un sita Viņam pa galvu. Un, kad tie bija Viņu apsmējuši, tad tie novilkā Viņam apmetni un apvilka Viņam paša drēbes un aizveda Viņu, lai sistu krustā.” (Mt 27:27-31)

Kareivju uzdevums bija vienkāršs: aizvest Nācarieti uz kalnu un nogalināt. Bet viņiem bija sava ideja. Vispirms viņi gribēja uzjautrināties. Spēcīgie, bruņotie kareivji aplenca nomocīto namdari no Galilejas un sita Viņu. Pletnēšana bija pavēlēta. Krustā sišana bija pavēle. Bet kurš varēja gūt apmierinājumu no pusdzīva cilvēka apsplaudīšanas?

Splāviens nav paredzēts, lai nodarītu sāpes ķermenim. Splāuj tādēļ, lai pazemotu dvēseli, un tā tas arī notika toreiz. Vai jūs kādreiz esat ko tādu darījuši? Varbūt jūs nekad neesat ne uz vienu splāvuši, bet varbūt esat tenkojuši? Ap-

melojuši? Vai esat pret kādu pacēluši roku naidā, vai arī augstprātīgi griezuši acis? Vai esat kādam darījuši sliktu, lai paši sajostos labi?

Tieši to kareivji darīja Jēzum. Kad mēs ko tādu kādam darām, tad darām to Jēzum. „Patiesi Es jums saku: ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši.” (Mt 25:40)

Mums jāapjauš fakts, ka katrā no mums ir briesmonis, kurš spiež mūs darīt lietas, kas izbrīna mūs pašus. Vai, pārdomājot savu rīcību, neesat brīnījušies: „Kas man bija uzlēcis?” Bībelē uz šo jautājumu ir atbilde, kura sastāv no pieciem burtiem: GRĒKS.

Visi ir grēkojuši

Katrā no mums ir kaut kas slikts, briesmīgs. Mēs „pēc savas dabas esam dusmības bērni” (Ef 2:3). Nav tā, ka mēs nevaram darīt labu. Mēs to

mēs nevaram izmainīties.

Mēs cenšamies. Ak, kā mēs cenšamies! Bet „vai... leoparda var pārveidot savas ādas raibumus? Tad arī jūs varētu labu darīt, jūs, kas esat pieraduši pie ļauniem darbiem” Jer 13:23. Un apustulis piekrtī pravietim: „Miesas tieksme ir naidā ar Dievu: tā neklausā Dieva bauslībai, jo tā to nespēj.” Rom 8:7.

Vai joprojām domājat, ka šis paziņojums ir pārāk stingrs? Ja tā, tad pieņemiet manu izaicinājumu. Nodzīvojiet bez grēka turpmākās 24 stundas. Es neprasu bezgrēcīgus 10 gadus vai vienu gadu, vai vienu mēnesi. Tikai vienu pilnīgu dienu. Vai spēsiet to izdarīt? Vai spēsiet bez grēka nodzīvot vienu dienu?

Nē? Un kā būtu ar vienu stundu? Vai jūs varētu apsolīt, ka turpmāko 60 minūšu laikā jums būs tikai tīras domas un rīcība?

Vēl šaubāties? Kā būtu ar 5 minūtēm? 5 minūtes no dzīves, brīvas no uztrauku-

Lai kareivju splāviens simbolizē traipus mūsu sirdīs. Ko Jēzus dara ar mūsu traipiem? Viņš nes tos pie krusta.

darām. Bet mēs vienkārši nevaram noturēties, lai nedarītu ļaunu. Mēs esam absolūti grēcīgi. Kaut arī esam radīti pēc Dieva līdzības, mēs esam krituši. Mēs caurcaurēm esam sabojāti. Mūsu būtība ir egoistiska un samaitāta. Katrs no mums ir piedzimis ar tieksmi grēkot. Raksti skaidri par to runā: „Nav neviena taisna, it neviena. (...) Visi ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķās godības.” (Rom 3:10, 23)

Daži nepiekrītīs tik griezīgiem vārdiem. Viņi skatās apkārt un saka: „Salīdzinot ar citiem cilvēkiem, es esmu tīri labs cilvēks.” Ziniet, cūka varētu pateikt ko līdzīgu. Tā varētu apskatīties apkārt savā aplokā un teikt: „Es esmu tikpat tīra cik visas apkārtējās cūkas.” Ja cūkas salīdzina ar cilvēkiem, tad tām ir vajadzīga mūsu palīdzība. Salīdzinot mūs ar Dievu, mums arī vajadzīga palīdzība. Bezgrēcīguma standarts neatrodas cūku aplokā uz mūsu zemes, bet gan pie Debesu Troņa.

Franču esejists Mišels Montēns teica: „Jebkurš kārtīgs cilvēks, ja viņš visas savas domas un rīcības atklātu likuma priekšā, būtu pelnījis nāves sodu vismaz 10 reizes savā dzīvē.” Mūsu rīcība ir pretīga. Mums nepatīk tas, ko paši darām. Un visļauņākais ir tas, ka

miem, naida un pašmīlības. Vai varēsiet to izdarīt? Nē.

Mums ir problēma: mēs esam grēcīgi, bet „grēka alga ir nāve” (Rom. 6:23).

Krusta spēks

Mums ir problēma: mēs neesam svēti, bet bez „svētas dzīves (...) nevienas neredzēs To Kungu” (Ebr 12:14).

Lai kareivju splāviens simbolizē traipus mūsu sirdīs. Pēc tam izsekojiet, ko Jēzus dara ar mūsu traipiem. Viņš nes tos pie krusta. Viņš teica caur pravieti: „Savu vaigu es neapslēpu palām un splāvienu.” (Jes 50:6). Viņš, kurš izvēlējās naglas, izcieta cilvēku splāvienus. Kāpēc? Varbūt tāpēc, ka Viņš redz aplēptu skaistumu briesmonī?

Šeit analogija ar pasaku beidzas. Pasakā Skaistule noskūpstīja Briesmoni. Bībelē notiek kaut kas neizmērojami lielāks: Skaistulis kļūst par Briesmoni, lai Briesmonis varētu kļūt par Skaistuli. Jēzus apmainījās ar mums vietām. Mēs bijām zem lāsta, bet Kristus apmainījās ar mums vietām un nolika zem lāsta Sevi (Gal 3:13).

Kristus ir visskaistākais. „Tu esi skaistākais starp cilvēku bērniem.” (Ps 45:3) Vai tu to redzi?

Edmunds un Irēna Mucenieki: Pateicība Dievam 50 GADU GARUMĀ

„1961. gada 2. jūlijā no manām lūpām atskanēja klusa pateicība Dievam par atbildēto lūgšanu. Tagad tā turpinās jau piecdesmito gadu – pateicība par dāvāto dzīves pavadoni Irēnīti.”

Šis laiks bija kā zelta gadi, kad katrs mirklis tika piepildīts ar Dieva žēlastību, dzīvojot “debesu svētlaimes nojautā” (EGW). Tie ir bijuši piepildīti ar daudziem vērtīgiem piedzīvojumiem. Skaisti bija pirmie gadi, kad no diviem kļuvām par trijiem, jo piedzima meitiņa Elitiņa, un dažus gadus vēlāk pēc dēliņa Jānīša piedzimšanas bijām jau četri. Dzīve papildinājās ar jaunām rūpēm. Vēl pilnvērtīgāku to padarīja kopējais lēmums sekot uzaicinājumam vairāk kalpot arī garīgajā laukā, pildot iesvētīta vecākā draudzkopja un palīgmācītāja pienākumus Rīgas 1. draudzē un arī draudžu savienības padomē.

Es kalpoju ar Vārdu, Irēnīte spēlēja uz ērģelēm. Abi kopā apmeklējām draudzes locekļus mājās, pasniedzām Bībeles stundas. Vēlāk sekoja dievnama telpu atjaunošana Baznīcas ielā 12a, Irēnītei – diennakts dežūras.

Iztikas līdzekļus gādājām, abiem strādājot laicīgo darbu, kur arī tika saņemta ļoti liela Dieva aizgādība un apsardzība.

Katru dienu bija par ko pateikties.

Tā ritēja un pagāja 50 skaisti, piedzīvojumu pilni gadi, no kuriem vissaviļņojošākais un reizē visskaistākais izveidojās pats pēdējais – piecdesmitais. Mans brālēns Ēriks bija nolēmis sarīkot visu tuvāko radu saietu Jaunpilī. Mēs no savas puses iecerējām to pārvērst par

evanģelizācijas pasākumu.

2010. gada pavasarī negaidīti Ēriks ļoti smagi saslima un, pats būdams veterinārārsts, saprata, ka dzīvei pienākušas pēdējās dienas. Viņa rūpes vairs nebija par dzīves dienu vairošanu, bet gan savu attiecību sakārtošanu ar Dievu. Jaunībā viņš bija kristīts un uz-

Edmunds un Irēna 1961. gadā

ņemts Adventistu draudzē, bet pēc studijām pārtrauca saites ar draudzi, kaut gan mūsu sastapšanās reizēs vienmēr par to apjautājās. Kad lielākā skaitā aizbraucām viņu iepriecināt, tad galvenā vēlēšanās bija: "Es gribu piederēt draudzei." Apmeklējot viņu pēdējo reizi, jautājums skanēja: "Vai es esmu uzņemts draudzē?" Varējām atbildēt vienkārši: "Draudzes grāmatā tava vārda vēl nav, bet Debesu grāmatā tas jau atrodas." Pateicība Dievam, ka radu saiets notika, kaut arī tikai viņa bērēs, bet evaņģēlija vēsti dzirdēja visi radi, viss ciems – liels darba kolēģu un zinātnieku pulks. Otrs, pat vēl savīlinošāks piedzīvojums šajā mūsu piecdesmitajā gadā, notika pavisam nesen, šī gada maija mēnesī Jaunciemā, kopā ar jauko Ivaneļu ģimeni. Mūsu draudzes māsa Marija Ivanele un mana sieviņa Irēnīte, strādājot par dežurantēm dievnamā, bija ļoti iedraudzējušās un vienmēr dalījās savās dzīves rūpēs. Marijas ģimenē valdīja savstarpēja mīlestība. Atšķīrās tikai garīgie uzskati. Daudzus gadus Marija lūdza Dievu par sava vīra Miķeļa pievienošanos Bībeles patiesībām un centās, lai viņa attieksme mainītos. To darīja arī mana sieviņa Irēnīte, vienmēr atgādinot brīnišķo iespēju satikties reiz mūžības rītā, jo abi dzīves draugi bija

smagi slimi un abi ļoti rūpējās viens par otru. Arī es, dažreiz pavadot Irēnīti apmeklējumā, centos palīdzēt viņam mainīt izpratni par šīs zemes dzīves augstākajām vērtībām.

Bet to, ko cilvēki nespēj, to padarīja Dievs! Notika liela pārmaiņa. Miķeļa veselības stāvoklis strauji pasliktinājās, un pirmo reizi mūžā viņš bija gatavs uzticēties draudzes aizlūgšanām, kaut arī pats saprata nenovēršamo. Tas jau bija solis pretī Dievam. Nākošajā apmeklējumā pie slimības gultas izdevās ar viņu parunāt vienatnē. Paņēmu viņa roku savējā, stāstījām viens otram savas dzīves atmiņas, kurās bija daudz kopīga. Nonācām arī pie garīgiem jautājumiem. Runājām par iespēju sastapties ar mīloto draugu mūžībā. Šoreiz tas viņu ļoti savīlņoja. Nožēlas pilnas nopūtas bija par to, ka viņš sieviņai neliedza iet uz dievnamu, bet pats tomēr līdzī negāja. Sekoja vissavīlņojošākais brīdis – pirmā ģimenes kopējā lūgšana. Tas bija Svētā Gara darbs. Prieks ir debesīs un arī mums visiem. Turpinājums no cilvēciskā viedokļa šķita dramatisks. Pirmā nomira Marija nevis Miķelis, un viņas bērū dienā nomira arī Miķelis. Piedēriņģiem bija dubultbēdas, bet skumju asarām pievienojās prieka asaras par Dieva brīnišķīgajiem darbiem.

Pateicības gadi vēl nebeidzas kopdzīves piecdesmitajā gadā, un priekšā var būt vēl daudz skaistu Dieva žēlastībā piešķirtu piedzīvojumu, sekojot līdzī bērnu un visu mazbērnu dzīves gaitām. Gribētos pārfrāzēti sacīt līdz ar Jozua: "Mēs un mūsu nams, mēs kalposim tam Kungam" (Joz.24:15)." – raksta Edmunds.

Irēna piebalso: „Mans dzīves draugs ir nācis no Kurzemes pērles – skaistajiem Talsiem. Manā dzīvē viņš ienāca vārda tiešajā nozīmē – kā dāvana no Dieva. Šodien atskatoties uz šiem kopā nodzīvotiem 50 gadiem, varu nest Dievam priekšā lielu pateicības lūgšanu, ka šī dāvana ir bijusi ļoti vērtīga. Mūsu laulības gadskārtas ir pavadītas Vecdaugavas krastos, skaistā Ēdenes stūrītī, vērojot skaistus saulrietus, ziedošas ūdensrozes un peldošus gulbīšus. Bija jūtams Dieva tuvums un žēlastība mūsu dzīvē. Gribu pateikties Dievam par bērniem un astoņiem mazbērniem ar Dāvida vārdiem: „Bet Tā Kunga žēlastība paliek mūžīgi mūžam dzīva tajos, kas Viņu bīstas, un Viņu taisnība uz bērnu bērniem” (Ps. 103:17).

„Adventes Vēstu” redakcija pievienojas sveicēju pulkam zelta kāzu jubilejā un vēl Mucenieku ģimenei visskaistākos dzīves gadus kopā ar Draugu – Dievu!

Mucenieku ģimene ar bērniem Jāni un Elītu 1968. gadā

ADRA DARBĪBA

2011. gada aprīlī Latviju apmeklēja ADRA Transeiropas divīzijas koordinators Stīvens Kūpers (Stephen Cooper, attēlā pa kreisi). Vizītes mērķis bija tikties ar Latvijas draudžu savienības un Baltijas ūnijas vadītājiem, kā arī ar ADRA aktīvistiem Latvijā, lai apstiprinātu un saskaņotu ADRA darbības stratēģisko plānu 2011.-2013. gadam.

Vizītes rezultāti vērtējami kā ļoti pozitīvi. Stratēģiskais plāns izstrādāts, apspriests un saskaņots ar ADRA aktīvistiem (24 pārstāvji no 14 Latvijas draudzēm), apstiprināts Latvijas draudžu savienības padomē.

ADRA galvenie mērķi šajos trijos gados:

- 1) būt par koordinatoru un galveno organizāciju, kas apvienotu Latvijas adventistu draudžu brīvprātīgo aktivitātes labdarības jomā;
- 2) sadarboties ar citām organizācijām palīdzības sniegšanā;
- 3) veicināt dažādu pasākumu norisi cilvēktiesību aizsardzības jomā;
- 4) censties būt starpniekam Latvijas iedzīvotāju iesaistīšanās palīdzības sniegšanā nozīmīgu ārvalstu katastrofu gadījumos (plūdi, zemestrīces, viesulvētras).

Lai sasniegtu šos mērķus, nepieciešama aktīva sadarbība. Finansiāli stratēģiskajā plānā joprojām saglabāta galvenā

ievirze – ADRA darbību pamatā atbalsta Latvijas adventistu draudžu locekļi, ik mēnesi katram draudzes loceklim ziedojot vidēji no 1 līdz 2 latiem. Līdz šim ar šī uzdevuma izpildi veicies gausi. 8 mēnešu laikā Latvijas draudzes sa-ziedējušas 635 Ls. Šie līdzekļi atrodas Latvijas draudžu savienības kontā un tiek uzkrāti kāda konkrēta projekta realizācijai. No visām 53 draudzēm piedalījušās ziedojumu vākšanā 15 (piecpadsmi). Maija mēneša mācītāju sanāksmē Rīgā Savienības mantzinis informēja klātesošos par šo statistiku. Mācītāji tika aicināti informēt par ADRA ziedojuma nepieciešamību savās draudzēs, daži humora pilni sacījuši, ka ir sapratuši šo ziedojumu kā 1 Ls mēnesī no draudzes. Prieks par humoru, kas, cerams, noderēs pasivitātes pārvarēšanai. Draudžu kasieri ir aicināti ziedojuma konvertu lapiņās ar roku ierakstīt papildus aili ziedojuma mērķim – ADRA.

Vēl viena būtiska lieta stratēģiskajā plānā – nolemts pakāpeniski paplašināt

ADRA padomes skaitlisko sastāvu līdz pat 7 cilvēkiem. Tajā iekļaujami profesionāļi no tādām jomām kā Eiropas sociālo projektu sastādīšana, fondu pārvaldīšana, finanses/ekonomika, sadarbība ar valsts un pašvaldību iestādēm, mārketinga un reklāma, organizācijas vadīšana u.tml. Arī par šīm kandidatūrām nepieciešamas lasītāju ierosmes.

Plānotas arī kopīgas un regulāras aktīvistu sanāksmes pieredzes apmaiņai un darbības organizēšanai.

Ik mēnesi iecerētas ADRA ziņas *Adventes vēstīs*, kur informēsim par aktualitātēm ADRA darbībā.

Sadarbība ar draudzēm

Šobrīd aktīva sadarbība ADRA ir izveidojusies ar Cēsu, Dobeles, Aizkraukles, Rīgas 6. draudzi, Rīgas 3. draudzi. Aicinām arī citas draudzes iesaistīties kopīgā sadarbībā. Mēs redzam un ar gandarījumu raugāties uz rezultātu, ko līdzdalām arī pārējiem lasītājiem. Šoreiz no Dobeles. Nākamajos numuros

– arī no Aizkraukles, Cēsīm u.c. Ir patīkami vērot, kā arvien vairāk cilvēku iesaistās palīdzības sniegšanā cilvēkiem, kam ir tālejošas sekas arī cilvēku dvēseļu glābšanā. Kāds ziedo laiku, kāds naudas līdzekļus, un tā Dieva darbs uz zemes tiek virzīts uz priekšu.

Pieteikumus un ierosmes

ADRA lūgums sūtīt uz e-pastu KonstantinsR@apollo.lv vai zvanot pa tālruni 29463322 (Konstantīns) vai 22333067 (Vitālijs).

*Vitālijs Prihodko
ADRA padomes loceklis*

ADRA un Dobeles draudzes brīvprātīgie

Saņemot piedāvājumu sadarboties ar organizāciju ADRA, nebiju īsti par to pārliecināta. Ir patīkami cilvēkiem palīdzēt grūtā brīdī, bet kā lai viņiem pasniedz vēsti par Jēzu? Radās jautājums, vai tas neizvērtīsies kā bartera darījums – es piedāvāju pārtiku, bet tu atnāc uz

dievkalpojumu vai izlasi kādu grāmatu. Jutos diezgan atvieglota, uzzinot, ka vispirms ir jāsniedz palīdzība, jāsadraudzējas ar cilvēkiem un tikai pēc tam, ja viņiem rodas interese, varam piedāvāt garīgo barību.

Pēc tāda principa arī sākām darboties. Jutos patīkami pārsteigta, ka cilvēki paši sāka uzdot jautājumus, izteica vēlēšanos apmeklēt dievkalpojumus.

Šobrīd palīdzību sniedzam 4 ģimenēm ar bērniem un 1 meitenei. Esam izvēlējušies noteiktu termiņu – 6 mēnešus. Pēc tam plānojam izvēlēties atkal citas ģimenes. Pie izvēlētajām ģimenēm braucam reizi mēnesī ar lielām pārtikas somām. Somas piepildām ar saņemtajiem organizācijas ADRA produktiem un vēl nopērkam klāt arī Latvijas produktus – maizi, pienu, olas...

Pamatā palīdzam minētajām ģimenēm, bet turam acis un ausis vaļā, lai sarežģētu arī citu ģimeņu vajadzības. Tā, kāda 6 bērnu mamma pastāstīja, ka divām māsiņām plānots izlaidums. Pārējie bērni būs skaisti saposti, bet viņām nav svētku kleitīņas. Pazvanīju

Lienei Irmejai par radušos problēmu. Viņas skapī atradās auduma gabaliņi, tika izvēlēts modelis, un jau 2.30 naktī kleitīņas bija gatavas.

Liels prieks ir par kādu 10 bērnu ģimeni Bikstos. Mūs ļoti laipni uzņēma un bija pārsteigti par mūsu ierašanos. Vecāki šobrīd ir bez darba, dzīvo no pabalstiem. Šķiroties kopā pielūdzām, vecmāmiņai acīs asaras un lūgums, lai mēs bērnus iepazīstinām ar Dievu. Pārrunājām savas draudzes finansiālās iespējas un nolēmām 3 bērniem piedāvāt braukt uz *Ceļa meklētāju* nometni. Saņēmām atbildes īsziņu „... mēs ļoti vēlamies braukt uz nometni”.

Esmu pateicīga Dievam, ka Viņš man ļauj darboties šajā darbā un redzēt cilvēku pateicīgās acis, ka ir iespēja kādam ko labu pateikt. Pateicos arī par to, ka draudzē ir cilvēki, kuri ir gatavi ziedot savu laiku un līdzekļus, lai palīdzētu tiem, kas nonākuši grūtībās.

*Astrīda Prelgauska
ADRA brīvprātīgais,
koordinatore Dobelē*

STRATĒGISKAIS PLĀNS 2011-2013

1. Darbības programma, pamatprincipi:

- palīdzību sniedz neatkarīgi no pārliecības un uzskatiem;
- līdzsvars starp sabiedrību/draudzi;
- pamatdarbība – iekšzemē;
- ārkārtas (katastrofas) gadījumi – ārzmēs;

1.1. Darbība iekšzemē:

I. Nelieli attīstības projekti:

a. Tiesību aizsardzības akcijas (piem., pret visa veida vardarbību, pret azartspēļu vai alkohola, vai smēķēšanas ietekmi, u.tml).

b. Izglītības programmas;

- dzīvesveida izmaiņa (veselīgs dzīvesveids);
- pretalkohola, pretsmēķēšanas akcijas skolās;
- atbrīvošana no kaitīgiem ieradumiem;
- citu iestāžu/pašvaldību palīdzība reģionā.

- nometnes ar Izglītības programmu saturu.

c. Sadarbība ar citām organizācijām, atbalstot esošus ADRA stratēģijai radniecīgus projektus (krīzes centri, zupas

virtuves, atbalsts slimnīcās u.tml.);

II. Īstermiņa palīdzība krīzes situācijā nonākušajām ģimenēm un vientuļām personām;

III. Atbalsta centri vietējās draudzēs:

a. Vienreizējas akcijas – pārtika/apģērbs;

b. labdarības koncerti;

c. aprūpe mājās;

d. bezmaksas veļas mazgāšana/dušas.

IV. Medicīniskais aprīkojums (invalidi, pensionāri, kopjamie, pansionāti).

V. Atbalsts Zilākalna pansionātam.

1.2. Darbība ārzemēs:

I. Ārkārtas situācijas pasaulē

ADRA Latvija ziedojumu vākšana un nosūtīšana attiecīgajam ADRA birojā.

2. Aktivitāšu sekmēšana

2.1. Publiskā vidē:

- Mājas lapa internetā;
- Informatīvi bukleti par ADRA darbu;
- Kristīgais Radio;
- Kontakti ar vietējām pašvaldībām;
- Dalība citās organizācijās
- Garīgo lietu padomē
- Tiesību aizsardzības akcijas;

2.2. Draudžu vidē:

- Ikmēneša 10-15 minūšu komunikācija mācītāju sanāksmēs;

- Adventes Vēstis;

- ADRA Sabats 1x gadā katrā draudzē;

- ADRA stāsti;

- ADRA Padomes sanāksmes – 4x gadā;

- Aktīvistu sanāksmes – 4x gadā;

- Brīvprātīgo darbs;

3. Finansejums

3.1. Fondu veidošana/iekšienē

- Ikmēneša draudzes locekļu ziedojums 1-2 Ls mēnesī;

- ADRA vārds desmitā konvertu ziedojumu sarakstā;

- ADRA kolekte – 2x gadā;

- Labdarības koncerti – ADRA;

- Dāvanu katalogs;

- Fondu iegūšanas seminārs;

- Izpārdošanas, maratoni u.c. akcijas.

3.2. Fondu veidošana/publiski

- Ziedojumi mājas lapā;

- Ziedojumu tālrunis;

- Ziedojumu kastītes lielveikalos;

- Sabiedriskā labuma guvējas organizācijas statuss;

- Pašvaldību fondi;

- Eiropas Savienības fondi ADRA aktivitāšu projektiem.

Sagatavoja Mārīte Lipska,
adventistu LDS bērnu nodaļas
vadītāja.

Dievs, kas PALĪDZ

Skaistajā jūnija dienā, kad meža pļaviņu bija iesmaržinājušas puķes un gaiss kļuvis tik patīkami vasarīgs un silts, arī vārnulēns Krā, par to priecādamies, lidinājās virs pļaviņas, baudot jauko vasaras iesākšanos. Bet, tā lidojot, viņš saklaustīja tādu kā šņukstēšanu, un to vislabāk varēja skaidri dzirdēt koku paēnā. Krā pielidoja tuvāk un ieraudzīja, ka tas ir viņa brālītis, kura acis mirkst vienās asarās.

„Kas tev atgadījies, Krū?” jautāja Krā. „Vai, izskatās, ka tu būsi mazliet savainojis savu spārniņu!” sāka uztraukties Krā. „Kā tas gadījās?”

„Es kopā ar mūsu kaimiņu – ērglēnu - uzrīkojām lidošanas sacensības, kurš ātrāk aizlidos līdz vecajam ozolam,” viņš šņukstot stāstīja. „Viņš aiztraucās kā vējš, bet es, gribēdams viņu panākt, lidoju, cik vien spēka, un nepamanīju, ka iekēros viena koka zarā un savainoju spārniņu. Tā nu man sacensības beidzās.”

„Ak, brālīt! Gan jau sadzīs un būs viss labi.”

Kamēr Krā mierināja savu brālīti, tikmēr arī māmiņa jau bija atradusi abus vārnēnus. Krū jau bija nomierinājies, un spārniņš vairs tik ļoti nesāpēja. Tagad abi aši izstāstīja māmiņai, kas bija noticis.

„Nu, re, galu galā no ātruma nebija nekāda labuma, jo pašam pēc tam bija jācieš. Vai zināt, ko? Tas man atgādināja kādu stāstu par mazo Martiņu,” teica mamma.

„Martiņu?” pārjautāja vārnēni.

„Jā, Martiņa bija spēre, kurai arī gadījās sasisties, gluži kā tev tagad. Un viņa no tā iemācījās šo to noderīgu.”

„Lūdzu izstāsti, māmiņ, mums to stāstu,” vārnēni dega nepacietībā.

„Labi, klausieties!” atbildēja māmiņa.

Stāstiņš

Martiņas mācība

Tas notika kādudien, kad Martiņa sastapa savus draugus Mariku un Didzi. ... sāka stāstīt māmiņa –

„Jūs neticēsiet, kas man tikko atgadījās!” elsoja Martiņa,

parādīdamies pie paugura, kur saulītē atpūtās abi viņas labākie draugi.

„Pastāsti, mēs gribētu to zināt,” sacīja Marika.

„Tu izskaties piekususi,” pieminēja Didzis. „Laikam gan būsi lidojusi kilometriem tālu.”

„Ne gluži, taču es tikko piedzīvoju kaut ko nepatīkamu. Izstāstīšu visu pēc kārtas!

Šorīt bija tik silts, ka es nolēmu apciemot savas draudzenes – spēres, kas dzīvoja pie dīķa,” uzsāka Martiņa. „Mēs spēlējām dažādas lidojamās spēles. Tas bija varen jautri. Vispirms mēs uzlidojām tik augstu, cik spējām, tad ātri, ātri traucāmies lejup. Mēs sacentāmies, kura tādā veidā pielidos vistuvāk

ūdens virsmai un nesaslapinoties noķers kādu odu, kas riņķo virs dīķa. Man gan diez cik labi nesanāca. Es spēju augstu uzlidot, taču nespēju pikēt tik āši kā citas, tāpēc nevienam odu nenokēru. Biju vīlusies un sapīkusi, jo pārējās spāres nemitīgi uzvarēja. Tad es sadusmojos un gribēju pierādīt, ka neesmu sliktāka par citām. Turklāt es nevēlējos, lai kāds padomā, ka man bail iekrist ūdenī vai saslapināt spārus. Es neuzmanījos it nemaz – uzlidoju ļoti, ļoti augstu un nolēmu mesties lejup tik ātri, cik vien spēšu. Pikējot es uzņēmu tādu ātrumu, ka vairs nespēju izdarīt pagrieziena un noķert odu. Tā vietā es ar plunkšķi ietriecos ūdenī,” skaidroja Martiņa.

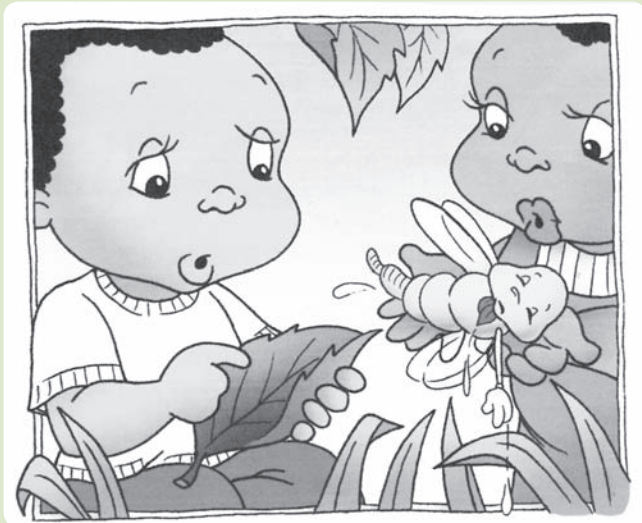
„Trieciens bija tik spēcīgs, ka man likās – visa pasaule sāk griezties. Virs manis lidinājās draudzenes, jautājot, vai ar mani viss kārtībā. Es teicu, ka jā, bet, kad centos izkļūt no ūdens, nespēju to izdarīt.”

„Tas ir šausmīgi!” Didzis iesaucās.

„Es tavā vietā būtu pārbijusies,” sacīja Marika.

„Sākumā es nenobijos, taču pēc tam sāku nedaudz uztraukties, jo sapratu, ka nespēju pacelties no ūdens. Spārni bija tik slapji un smagi; es nevarēju tos pacelt. Biju iestrēgusi ūdenī.”

„Kas notika pēc tam?” ziņkārīgi jautāja Didzis.

„Tad dažas spāres centās man palīdzēt izkļūt no ūdens, taču arī viņām es biju par smagu. Citas spāres aizlidoja meklēt palīdzību. Palikusi viena, es jutos gaužām bezpalīdzīga.”

„Un, ko tu darīji?” jautāja Marika.

„Atcerējos to, ko man allaž teica māmiņa – gadījumā, ja es nonāktu lielās grūtībās. Es lūdzu Dievu. Lūdzu Viņam, lai palīdz maniem draugiem atrast veidu, kā man palīdzēt, vai arī atsūta kādu, kas mani izglābtu. Teicu, ka nākamreiz uzmanīšos vairāk un tik ļoti neiekaršīšu.”

„Un tālāk?” Didzis viņu pārtrauca.

„Tieši tobrīd dīķim garām gāja divi bērni. Viņi savā pagalmā bija noķēruši vardi un nesa to uz dīķi, lai palaistu brīvībā. Es centos saukt palīgā, taču viņi mani ne redzēja, ne dzirdēja. Tad nu es lūdzu Dievu vēlreiz – un meitenīte mani beidzot pamanīja. Meitenītes brālis arī mani ieraudzīja un saudzīgi izcēla no ūdens.”

„Cik labi, ka bērni tur pagadījās tieši tajā mirklī, kad tev vajadzēja palīdzību,” sacīja Didzis.

„Laikam gan tas viss bija ļoti baisi, taču es ļoti priecājos, ka tagad ar tevi viss kārtībā,” izdvesa Marika.

„Es arī,” Martiņa viņiem piekrita. „Turpmāk es būšu daudz uzmanīgāka.”

„Protams,” noteica Marika un piekrītoši pamāja.

„Klau, uzspēlēsim vienu spēli!” ierosināja Didzis. Abi pārējie palūkojās uz viņu un iesmējās.

„Kāpēc gan ne?” Martiņa ar smaidu atbildēja.

„Bet būsīm īpaši uzmanīgi un pārāk daudz neiekaršīsim!” nopietni noteica Didzis.

„Es priecājos, ka tu neiekluvi tik lielās nepatikšanās kā Martiņa,” sacīja Krā, kad stāsts bija galā.

„Jā gan, es arī priecājos!” pasmaidīja Krū.

„Bet ko mēs varam mācīties no Martiņas piedzīvojuma?” jautāja mamma.

Vārnēni uzreiz viena balsī atbildēja: „Lūgt Dievu!”

„Tieši tā! Tad Dievs varēs pasargāt no negadījumiem,” sacīja māmiņa.

Arī Jūs, čaklie lappusītes lasītāji, dodoties vasaras brīvlaika dažādās aktivitātēs, neaizmirstiet būt uzmanīgi, apdomīgi un vienmēr lūgt, lai Dievs Jūs pasargā!

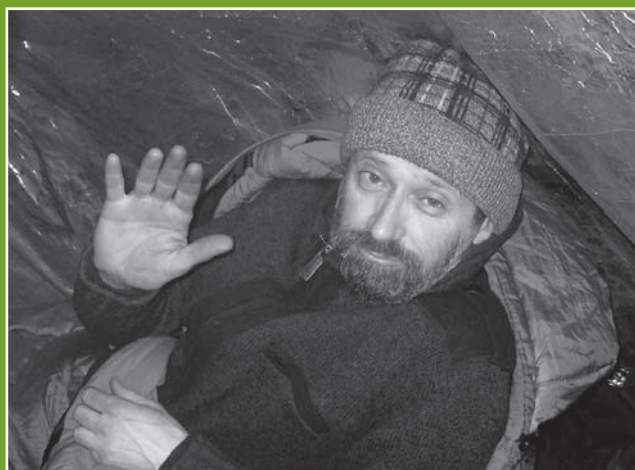
(Izmantots „Egmont Latvija” izdotās grāmatiņas „Kukaiņu krājumi” stāsts un zīmējumi.)

Salidojošie „CEĻA MEKLĒTĀJI”

Vasara ir notikumiem bagāts laiks. Jūlijā Latvijas jauniešus sagaida divi lieli pasākumi. Viens no tiem ir ikgadējais Ceļa Meklētāju salidojums, bet otrs Jauniešu Rallijs: VairogMiests. Lai veiksmīgi sagatavotos šiem pasākumiem, uzzini, ko Tev iesaka dalībnieki un vadītāji.

Kādus padomus par Ceļa Meklētāju salidojumu Tev gatavi sniegt tā dalībnieki?

Juris no Liepājas Lauvām:

Pēc kādām pazīmēm pazīst kārtīgu nometnes dalībnieku? Kārtīgs nometnes dalībnieks vienmēr ir ļoti aizņemts un kaut kur skrien.

Piecas lietas, bez kurām nevar doties uz nometni?

1. Nometne man ir viens no svarīgākajiem gada notikumiem.
2. Brīžiem būs grūti, brīžiem būs priecīgi, bet tas būs kopā ar Dievu, un tas ir kolosāli!
3. Noteikti Bībele.
4. "Fiskar" darba rīki.
5. Zobu birste.

Kā jāuzvedas nometnes teritorijā?

Labī. Šogad blakus nometnes teritorijai ganīsies zirgi, tā kā uzvedības ziņā tā būs pilnīgi jauna pieredze.

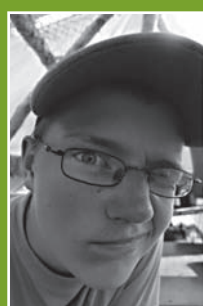
Kā izvēlēties vislabāko telts vietu?

Labākās telts vietas - no rīta saulīte, pusdienā ēna, vakarā saulīte. Bet tādas vietas tiek tikai tiem, kuri rok tualetēm bedres...

Kādi ir nometnes zelta likumi?

Zelta likumi: atpūties pats un ļauj atpūsties arī citiem!

Mācies dzīvot komandā! Cūka ir nešķīsts dzīvnieks, bet par katru lamu vārdu 10 reizes piepumpēties!

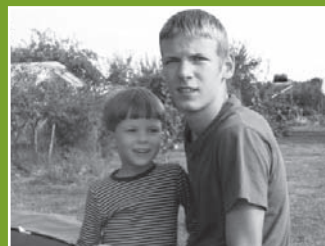

Pauls no Liepājas Lauvām

stāsta par pretodu līdzekļiem - Manuprāt, visi pretodu līdzekļi ir tikai joks, puse no tiem nemaz neatbaida odus, bet, kad atrodi tādu, kurš būtu labs, tas maksā šausmīgi dārgi un ir ļoti mazā iepakojumā. Vislabākais tomēr ir vienkārši pierast pie tiem. Pirmos 100 odus jutīsi, un pēc tam jau tu būsi par tiem aizmirsis (būsi kļuvis imūns)... Es tā iztiek katru gadu.

Reinis no Jelgavas Bebriem

dod padomu, kā izvairīties no pārkaršanas saulē: sauli varētu atbaidīt saulesbrilles, gaišas krāsas lakatiņš (uz galvas), gaiša cepure, kas taīsa ēnu, saulesargs, pretapdeguma/pēcsauļošanās krēmi, garās drēbes (bet ir tik karsts, ka labāk noderētu gaismu atstarojošā veste). P.S. No saules nometnē pasargāties nevar, jo visu laiku sanāk sēdēt ārā.

Ilārija no Rīgas "Dieva draugu"

kluba zina, kā vislabāk izžāvēt drēbes - Man liekas, vislabākais veids, kā izžāvēt drēbes nometnē, ir, uzliekot tās uz telts (ja līst lietus, tad zem kādas nojumītes). Tajā pašā laikā šīs drēbes rada ēnu teltī, kas ir noderīga karstās dienās.

Maija no Rīgas "7"

Ceļa Meklētāju kluba iesaka, kā izmazgāt matus - matus visērtāk mazgāt ar draugu palīdzību. Piemēram, ja kāds tev palēnām var liet virsū ūdeni, kad esi noliecies pār bedri.

VAIROGMIESTS

Otro reizi jaunieši ir aicināti piedalīties pasākumā, kas pazīstams kā Jauniešu Rallijs. Kas tas ir un kāpēc piedalīties, stāsta Inta.

**Ko nozīmē Jauniešu Rallijs?
Kāpēc tieši Rallijs?**

Rallijs – tas nozīmē – mācīties aktīvi darīt svarīgas lietas un darīt to kopā ar citiem. Pasākumā notiek prezentācijas, semināri, tiek

dziedātas dziesmas, spēlētas spēles. Un visām aktivitātēm ir vienota tēma.

Kas ir jāņem līdzi, dodoties rallijā?

Rallijā ir simboliska dalības maksa par ēdienu – 2 Ls, vēl jāņem līdzi arī guļammaiss un matracītis.

Kāds ir pasākuma mērķis? Kāpēc ir vērts doties rallijā?

Jo tā mērķis ir veidot katra izpratni un atrast atbildes uz jautājumiem, kas ir svarīgi sev un citiem, aicināt jauniešus iesaistīties šo mērķu sasniegšanā. Tas ir vērts, jo jauniešiem patīk draudzēties, būt kopā, slavēt Dievu – priecāties ar mērķi -, un tas tiek sagaidīts no šī pasākuma.

Kāda auditorijai paredzēts pasākums?

Pasākums domāts jauniešiem un tiem, kam patīk viņus atbalstīt.

Kas notika iepriekšējā rallijā?

Iepriekšējais rallijs “Līvas osta” notika Liepājā 2010. gada vasarā. Tajā jaunieši dzirdēja par to, ko tas nozīmē – kalpot citiem – un kā praktiski tajā iesaistīties. Visi devās iepriecināt cilvēkus gan pansionātā, gan jaukā pasākumā bērniem, gan Liepājas ielās aicināja atnākt cilvēkus uz vakara pasākumu adventistu Liepājas draudzē. Bija arī prezentācijas par jauniešu darbošanos mūsu draudzēs. Tātad – priecājās ar mērķi.

Dalībnieku atsauksmes un pārdomas:

Emīls

Manas emocijas par Jauniešu Ralliju Liepājā, protams, ka ir ļoti labas, tādēļ ka šinī laikā paspēju ļoti labi pavadīt laiku, uzzināt, ko Liepājas jaunieši domā par baznīcu, un atrasties lieliskā slavēšanas koncertā. Un jā, es noteikti iesaku citiem apmeklēt Jauniešu Ralliju!

Agate

Praktiskajās aktivitātēs es devos uz pansionātu.

Tur mēs izdalījām Adventes Vēstu izdevumus un centāmies uzsākt sarunas ar pansionāta iemītniekiem. Pārējiem

sarunu uzsākšana veicās labāk, man personīgi vairāk izdevās parunāt tikai ar vienu cilvēku, tomēr arī šī viena saruna sniedza patiesu prieku, jo tiešām varēju just to, cik ļoti šiem vecajiem cilvēkiem vajadzīgs kāds, ar kuru parunāt. Jauniešu Rallijs tiešām bija jauks pasākums, kur varējām satikt pārējos adventistu jauniešus un arī kopā praktiski darboties.

Juta

Man visvairāk patika tas, ka bija koncerts un varēja riktīgi izdancināties!

Vēl, kas palika spilgti atmiņā, bija tas, ka mēs braucām uz Dūciem, kur varēja uzaicināt

bērni rotaļāties spēlēs, kuras es un citi rallija dalībnieki vadīja. Un tas, ka es arī paspēju pirmo reizi uzkāpt alpīnisma sienā!

Inguss

Šajā pasākumā piedalījos, lai redzētu, kā darbojas jaunieši citur Latvijā, gūtu jaunus iespaidus. Protams, ka iepazīties un satikt jaunus cilvēkus vienmēr ir interesanti un patīkami.

Jauniešu Rallijs: VairogMiests 2011.,
2.-3. jūlijs, Bauskā – pilsētā, kur satiekas.
Pieteikuma anketas un sīkāka informācija –
jaunatne.adventisti.lv vai rakstot uz bereja@inbox.lv

Ceļa Meklētāju salidojums 10.-17. jūlijs

*Atbildīgā par atvērumu
Līvija Baltrušaitė*

2. un 3. jūlijā Bauskā - pilsētā, kur satiekas - notiks

Jauniešu RALLIJS*: VairogMiests

Tev tur ir jābūt, jo...

Jaunieši un viņu vadītāji

...pavadīs kopā piepildītu nedēļas nogali

...dzirdēs svarīgu vēsti savai paaudzei

...vienosies sadraudzībā, lūgšanās, slavēšanā un atpūtā,
uzņemot sevī Dieva vārdu un priecājoties ar mērķi

...dosies mājās iedvesmoti droši sekot Jēzum Kristum

Jauniešu kalpošanas nodaļa

*www.jaunatne.adventisti.lv

Mūsu e-pasta kastīte atvērta un gaida Tavu vēstuli –
adventjauniesi@inbox.lv

Jaunākās ziņas Twitter kontā [@jauniesi](https://twitter.com/jauniesi) un
jaunatne.adventisti.lv

Dievs, KAS DZIEDINA

„Mana mute paudīs Tavu taisnīgumu, cauru dienu Tavus labos darbus, jo es nespēju Tavas laipnības pierādījumus saskaitīt.” (Ps. 71:15)

Šķiet, ka Tas Kungs man uzlika uz sirds uzrakstīt īsu liecību un nosūtīt Jums. Tā arī izdarīju. Ja vēlaties, varat to publicēt. Esmu pagaidām vēl ieslodzījumā, bet šis fakts nespēj aplāpēt manī pestīšanas prieku, ko dāvā mūsu Glābējs. Kameronas biedri, šķiet, jau paguruši manī klausīties par manu Dievu, bet man gribas šo prieku, ko dod Dievs, izpaust. Tādēļ sirdī sāka degt šī doma par liecības nosūtīšanu Jums.

„Adventes Vēstis” arī man pašam ir liels stiprinājums un svētība. Gaidu katru mēnesi, kad ar Riharda Krieviņa starpniecību tās saņemšu, lai kāri izlasītu no vāka līdz vākam. Visvairāk tādas kā priekpilnas ilgas pārņem, kad lasu tieši par notikumiem adventistu draudzēs. Sadraudzība ir tas, kā visvairāk šeit pietrūkst. Bet paldies Dievam, ka Viņš dod spēku izturēt visu! Ja Viņš savu labo darbu pie kāda iesāk, tad Viņš to arī novedīs līdz galam.

Lai Dievs svētī Jūsu kalpošanu, un lai izdevums „Adventes Vēstis” tiek izdots līdz pat mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai!

Vēlos dalīties liecībā par vienu no Dieva brīnišķīgajiem darbiem manā dzīvē. Tā ir liecība par dziedināšanu no slimības, ar kuru slimoju gandrīz desmit gadus un kuru nesekmīgi centos izārstēt. Viss sāka pakāpeniski mainīties kopš tā laika, kad Svētais Gars mani „pieveica” un es atdevu savu dzīvi un sirdi Jēzum...

Biju slims ar hronisku gastrītu – kuņģa gļotādas iekaisumu. Slimības cēlonis laikam meklējams jau agrā bērnībā. Sākot mācīties pamatskolā, nespēju iejusties apkārtējā vidē. Biju ieslēdzies sevī, iekšēji baidījies no visa, un šīs iekšējās bailes tika slēptas aiz ārējas bravūras un nepaklausības maskas. Tas viss izraisīja stresu, kas ar gadiem tikai

pieauga. Vēlāk sāku arī smēķēt un lietot alkoholu. To papildināja neveselīgi ēšanas paradumi un bieži neēšana vispār. Manī nebija miera.

„Bezdievjiem turpretī nav miera!” saka tas Kungs (Jes. 48:22)

„Es izsaucos: „Kaut man būtu spārni kā balodim! Es aizlaistos un nomestos, kur man būtu miers.” (Ps. 55:7)

Ikdienas sāpes un dedzināšana kuņģī dzinamani izmisumā. Ēdot jebkuru ēdienu, es ēdu ar apziņu, ka tūlīt sāksies kārtējās mokas. Tā tas turpinājās gadiem dienu no dienas, un es pat dusmojos uz savu kuņģi kā uz kādu reālu personu. Tika tērēti līdzekļi dažādām zālēm, izmēģinātas dažādas diētas, bet jebkuri rezultāti bija ļoti īslaicīgi. Ārsti nespēja palīdzēt, un es biju pat dzirdējis, ka hronisku gastrītu vispār nevarot pilnībā izārstēt – varot tikai apārstēt. Tas dzina vēl lielākā izmisumā. Domāju, ja kādreiz tikšu vaļā no šīm ikdienas mokām un diskomforta, būšu laimīgākais cilvēks pasaulē. Tajā laikā domāju, ka tas ir mans krusts uz mūžu. Kaut tai laikā būtu zinājis par Lielo Ārstu, kam visas lietas ir iespējamas!

Tad, paralēli šai problēmai ar veselību, manā dzīvē ienāca Jēzus Kristus. Atgriešanās pie Dieva nāca pakāpeniski, tas nebija pēkšņs notikums. Svētais Gars intensīvi darbojās pie manas nocietinātās sirds aptuveni gadu, līdz pilnībā atdevu savu dzīvi Viņam. Tāpat arī dziedināšana pēc atgriešanās nāca pamazām turpmākā gada laikā.

„Es jums vērsīšu par labu visus tos gadus, kuros jūsu ražu postīja siseņi...” (Joēla 2:25)

Kad sāk dzīvot kopā ar Jēzu, Dievs apsola atjaunot to, ko siseņi apēduši. Grēks un no tā izrietošais dzīvesveids sagrauja manu iekšējo cilvēku, manu fizisko veselību, līdzīgi kā siseņi noposta ražu. Bet slava Dievam, ka Viņš vienmēr vēlas visu vērst par labu! Dievs atdzīvināja manu garu, mani piepildot

ar Svēto Garu, un, man nemanot, dzīvība ieplūda arī manā miesā. Manī ienāca tas dziedinošais miers, kā vienmēr bija pietrūcis, tas miers, ko mums atstāja Jēzus un kuru pasaule nespēj dot (Jņ 14:27). Izmainījās mans kaitīgais dzīvesveids. Dievs atbrīvoja mani no atkarībām. Sākās jauna dzīve Kristū. Tajā laikā man bija brīnišķīga iespēja būt dievamā katru dienu, un šo svētību nelaidu garām. Saprātu, ka varu arī lūgt par dziedināšanu savai slimībai, ko arī darīju. Sākumā šķita, ka nekas nemainās. Dažreiz lūgšanas bija karstas, dažreiz tīri tehniski izteiktas kā ieraduma pēc, dažreiz piemirsu par to lūgt, jo gāja laiks un nekas it kā nemainījās.

Apmēram pēc pusgada pēkšņi atskārtu, ka manas sāpes un dedzināšana ir krietni mazinājušās un bieži vien nav vispār. Tad sekoja pateicība Dievam un nožēla par to, ka nebiju gaidījis un ticējis Dieva atbildei uz manām lūgšanām. Pēc vēl pusgada Dievs jau pilnībā bija mani izdziedinājis. Kopš tā laika es par savām sāpēm un ciešanām atceros vien tajās reizēs, kad pateicos Dievam par Viņa brīnišķīgajiem darbiem. Dievs savā mīlestībā mani ir izārstējis, un tas ir patiešs brīnums manās acīs.

„Un izbrīna pārņēma visus, un tie slavēja Dievu, un bijāšanas pilni sacīja: „Mēs šodien brīnuma lietas esam redzējuši!”” (Lk 5:26)

Jēzus joprojām ir šeit pie mums ik dienas (Mt 28:20), Jēzus joprojām dziedina, atjauno un pagodinās cilvēku dzīvēs. Jēzus dziedinošā roka šodien nav kļuvusi īsāka, ka Viņa pieskāriens nespētu palīdzēt. Viņa auss nav aizkritusi, ka tā nedzirdētu mūsu dvēseļu izslāpušos saucienus (Jes. 59:1).

Slava par visu Dievam! Slava Tev, Jēzu, ka Tu nāksi atkal un dāvāsi mums jaunus, garīgus debesu ķermeņus (2Kor 5:1)! Nāc drīz!

Andris Rolavs

Citu konfesiju ziņas

Turīnas liķauts

Kā apgalvo kāds itāļu restaurators un mākslas vēsturnieks, Turīnas liķauts – drāna, kurā, kā uzskata daudzi kristieši, tika ietīts Jēzus Kristus pēc noņemšanas no krusta – nav vis viduslaiku viltojums, bet gan agrīnās Renesanses mākslinieka Džoto darinājums, vēsta britu laikraksts “The Daily Telegraph”.

Lučiano Buso apgalvo, ka atradis uz liķauta Džoto parakstu un skaitli 15, kas, pēc viņa domām, ir 1315. gads. Mākslas vēsturnieks uzskata, ka šajā gadā māksliniekam pasūtīta oriģinālā liķauta kopija, jo laika gaitā tas stipri cietis.

Buso uzsver, ka hipotēzi par to, ka liķauts radīts 1315. gadā, apstiprina 1988. gadā veiktie radioaktīvā oglekļa datēšanas metodes testi, kas uzrādīja, ka liķauts radīts 13. gadsimta beigās vai 14. gadsimta sākumā.

Parakstu un skaitli Buso esot atradis apslēptu Kristus sejas un roku nospiedumos. Mākslas vēsturnieks uzskata, ka citi eksperti tos nav atraduši, jo ar neapbruņotu aci tie ir gandrīz nesaskatāmi. Pēc viņa domām, ir tikai dabiski, ka baznīca šim uzdevumam izvēlējās Džoto, jo “viņš bija viens no pazīstamākajiem un spējīgākajiem viduslaiku gleznotājiem”.

4,4 metrus garajā un 1,2 metrus platajā linu drānā redzams krustā sistā atveids, kas atgādina fotogrāfijas negatīvu.

Jauns pastardienas datums

Amerikāņu pastardienas sludinātājs Herolds Kempings paziņojis, ka viņa iepriekšējos aprēķinos ieviesusies kļūda un saskaņā ar jaunajiem aprēķiniem pasaules gals pienāks 21. oktobrī. Atgriežoties

savā kristiešu radiostacijā “Family Radio Worldwide”, Kempings pavēstīja, ka viņa pareģotās pastardienas nepienākšana 21. maijā likusi viņam justies nelāgi, jo viņš par to bijis pilnīgi pārliecināts. Taču, veicot jaunus aprēķinus, sludinātājs tagad ir pārliecināts, ka pasaules gals gaidāms 21. oktobrī. Viņš sapratis, ka “žēlsirdīgais un līdzjūtīgais Dievs” pasargās cilvēci no “elies Zemes virsū vēl piecus mēnešus”, fizisko apokalipsi sāksinot īsākā laika posmā, paziņoja Kempings.

89 gadus vecais Kempings – bijušais inženieris – apgalvo, ka viņa aprēķini balstīti uz sīku Bībeles analīzi un ārējiem notikumiem, piemēram, Izraēlas valsts dibināšanu 1948. gadā. Saskaņā ar Kempinga doktrīnu 21. maijam vajadzēja kļūt par Uzņemšanas dienu, kad debesīs nonāks visi ticīgie, bet pārējie paliks uz Zemes visu ciešanu periodu, kamēr iestāsies pasaules gals. Lai izplatītu vēsti, Kempinga sekotāji pēdējos mēnešos izvērtā masveida kampaņu, informējot līdziedzīvotājus par tuvojošos apokalipsi sabiedriskā transporta pieturās, izplatot bukletus uz ielu stūriem, izvietojot plakātus un uzrunājot svešiniekus.

Grasās ārstēt homoseksuālismu

Vācijas katoļu ārstu asociācija piedāvā ārstēt homoseksuālismu ar psihoterapijas un homeopātijas palīdzību, vēsta tīmekļa medijs “The Local”. Bet Vācijas lesbiešu un geju federācija šādu

piedāvājumu uzskata par apvainojumu un ir apsūdzējusi ārstus “cieņas trūkumā pret homoseksuāliem un biseksuāliem cilvēkiem”.

Ārstēšanas kursā ietverta psihoterapija un homeopātiskas metodes, izmantojot koncentrētas vielas, piemēram, platīnu. Asociācija aizstāv sevi, sakot, ka tikai nodrošinājusi palīdzību cilvēkiem, kuri to lūguši. “Mēs zinām daudzus cilvēkus ar homoseksuālām tendencēm, kas cieš garīgi un psiholoģiski. Ja kāds ir nelaimīgs, slims vai cieš, tad viņam vai viņai vajadzētu spēt atrast (...) palīdzību mūsu mājaslapā,” intervijā izdevumam “Der Spiegel” norādīja asociācijas direktors Gerro Vinkelmans.

Viņš vada privātu homeopātisku praksi Bavārijā un agrāk aktīvi darbojies nelielā politiskā partijā “Kristiešu līga”.

Tikmēr geju federācija šādu terapiju uzskata par nepieņemamu. “Piedāvājums ir bīstams. Viņi izmanto homoseksuālu un biseksuālu jaunu cilvēku un viņu vecāku nedrošību,” norādīja federācijas pārstāve. “Visi nopietni speciālisti šajā jomā piekrīt, ka seksuālā orientācija izveidojas agrā bērnībā.”

Vinkelmans savukārt uzstāj, ka viņa organizācija nemēģina nevienam kaitēt vai “uzspiest” kādam slimību, un paskaidro, ka viņa mājaslapa nepārstāv oficiālo katoļu baznīcas viedokli par homoseksuālismu.

“Nav runa par atmaskošanu vai neiecietību. Tas ir kristiešu un medicīnas ieguldījums mūsu vecā jautājumā,” teikts mājaslapā ievietotajā paziņojumā.

Konfesijas pret azartspēlēm

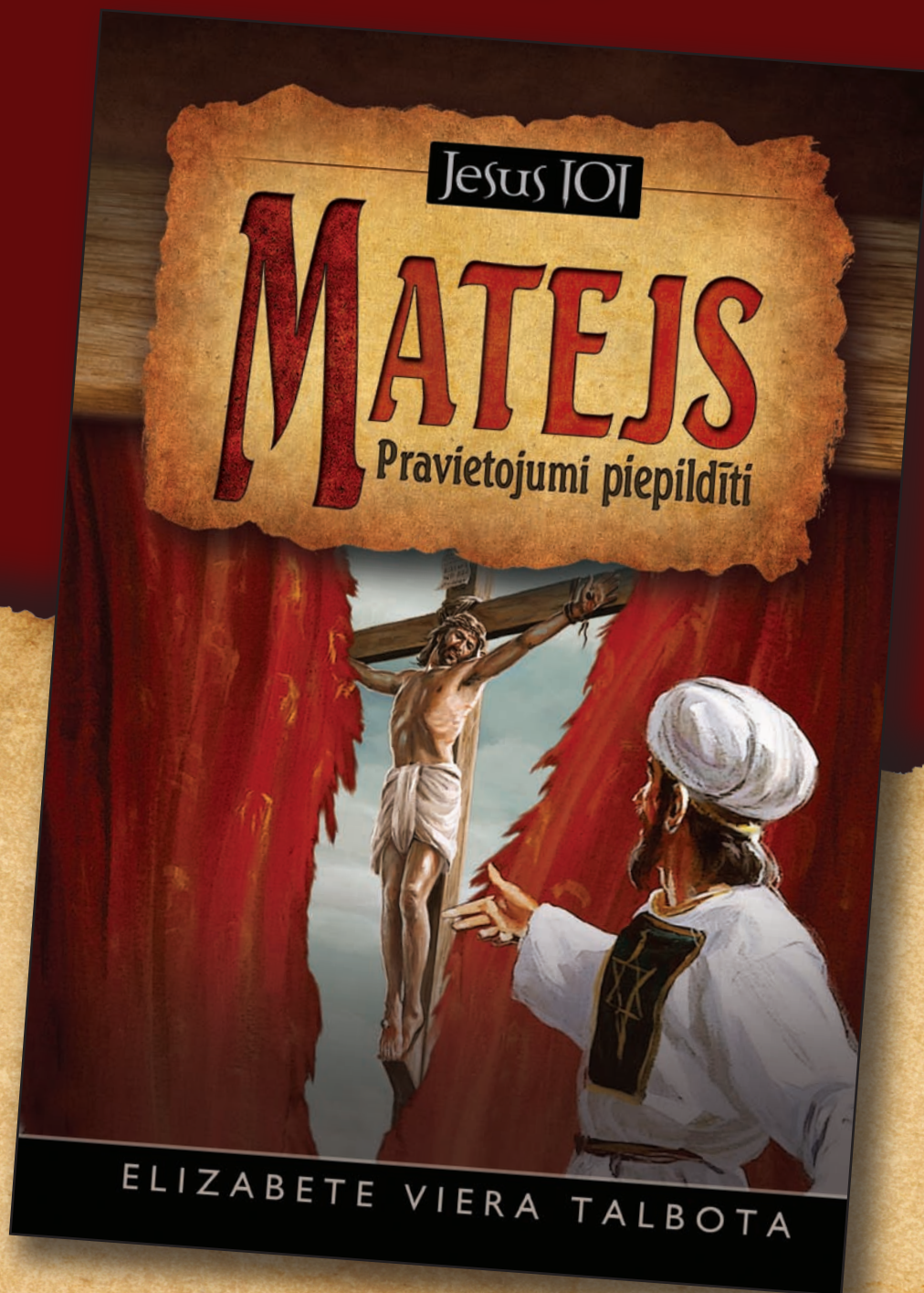
Latvijas kristīgo konfesiju vadība aicina ierobežot azartspēļu izplatību un nodarīto postu, nosakot plašākus ierobežojumus to atrašanās vietām un vecumam, kurā var sākt spēlēt azartspēles. Latvijas Baptistu draudžu savienība pieņēmusi rezolūciju, kurā aicina noteikt vecuma ierobežojumu

dalībai azartspēlēs no 21. gada vecuma līdzšinējo 18 gadu vietā. LBDS uzskata, ka nepieciešams papildināt azartspēļu likumu un noteikt, ka azartspēles nedrīkst organizēt tuvāk par 100 metriem no valsts iestādēm, baznīcām, kulta celtnēm, izglītības iestādēm, ārstniecības iestādēm, kultūras iestādēm, dzelzceļa stacijām, autoostām, lidostām un citām vietām.

Atbalstu Rezolūcijai ir pāduši vairāku Latvijas kristīgo konfesiju vadības pārstāvji – Romas katoļu baznīcas Latvijā arhibīskaps-metropolīts Zbignevs Stankevičs, Latvijas Pareizticīgo baznīcas metropolīts Aleksandrs, Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas Bīskapu kolēģija, Latvijas Vasarsvētku draudžu apvienības bīskaps Jānis Ozolinkēvičs, kā arī Latvijas kristīgo Mediju apvienība, Latvijas kristīgo Skolotāju apvienība un Latvijas Evaņģēliskā aliance. Rezolūciju plānots iesniegt Saeimā un nosūtīt arī Valsts prezidentam.

JAUNA GRĀMATA!

Jauns skatījums uz evaņģēlija notikumiem

Kopš laika, kad grēks pirmo reizi prādījās Ēdenes dārzā, Dievam bija plāns mūs glābt. Vīsaurs Vecajā Derībā Raksti norāda nākotnē uz kādu svarīgu notikumu, mūsu Glābēja ierašanos pasaulē un Viņa kalpošanu. Mateja evaņģēlijs apliecina, ka Jēzus pilda katru doto solījumu. Bet Matejs iet vēl tālāk, parādot, ka evaņģēlija apsolījumi neattiecas vienīgi uz kādu nelielu ļaužu grupu, bet uz visiem, kas tic!

Grāmatu var iegādāties izdevniecības Patmos grāmatu galdā Rīgā, Baznīcas ielā 12a un kristīgajā grāmatnīcā AMNIS Rīgā, Lāčplēša ielā 37.